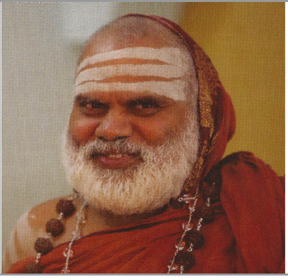

Voice of Jagadguru
advaitam paramanandam
an e-magazine on advaita

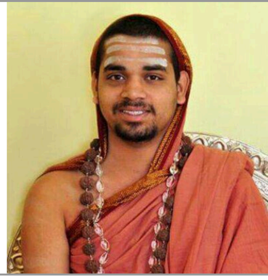

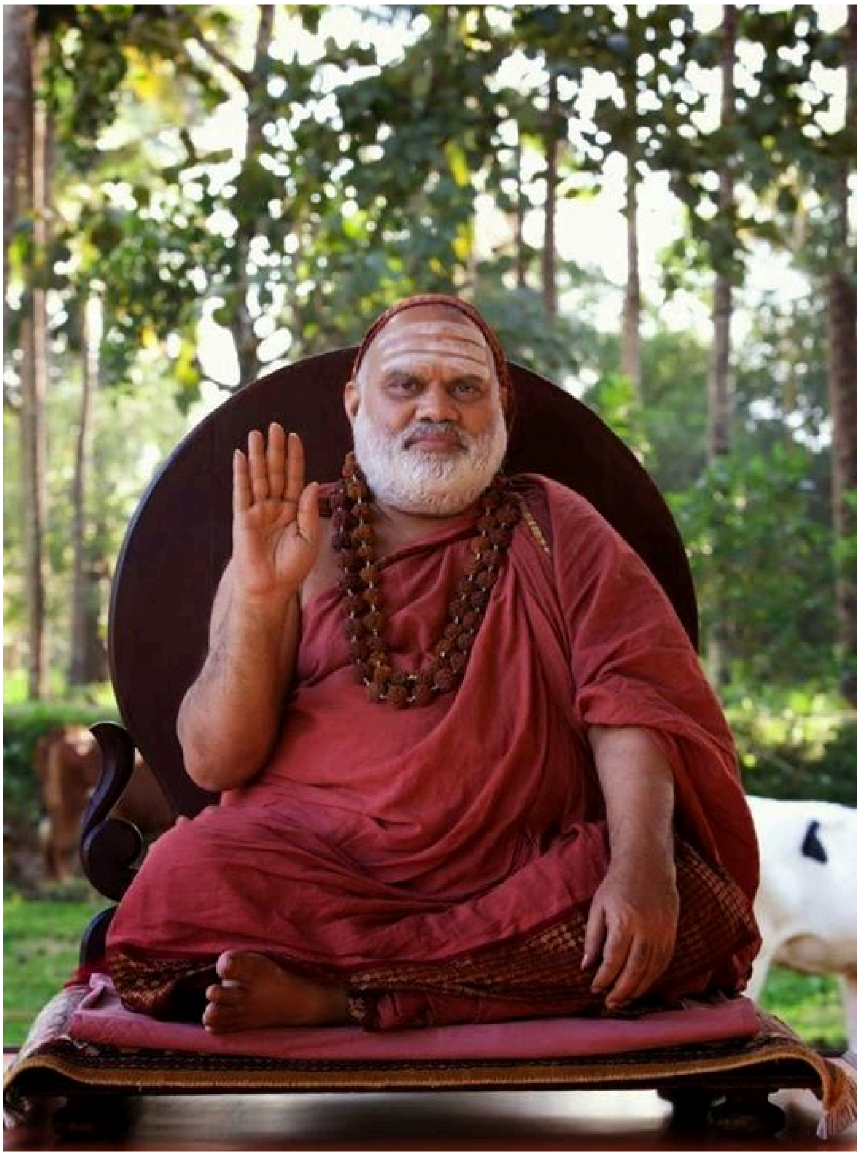

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

स्वर्ण भारती

|| मधुसूदनसरस्वतीविरचितः प्रस्थानभेदः ||

ஸ்வர்ண பா4ரதீ

|| மது4ஸூத3னஸரஸ்வதீவிரசித: ப்ரஸ்தா2னபே4த3: ||

வரிசை எண் 2

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी
Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

शृङ्गगिरिः १३.४.२०२४

दक्षिणाम्नायशृङ्गेरीशारदापीठाधीश्वराणाम् अनन्तश्रीविभूषितानां परमपूज्यानां जगद्गुरु शङ्कराचार्याणां श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां संन्याश्रमस्वीकारस्वर्णमहोत्सवसन्दर्भं पुरस्कृत्य मुद्रितचराणां अधुना दुर्लभंगतानां विशिष्टानां गैर्वाणीग्रन्थाणां अन्तर्जालमाध्यमेन पुनः प्रकाशनं क्रियत इति विदित्वा जगद्गुरुचरणाः नितराममोदन्त । श्रीशारदाचन्द्रमौलीश्वरयोरसीमया कृपया कार्यमिदं सुष्ठु प्रवर्तताम्, कार्येऽस्मिन् कृतसाह्यास्समेऽपि सज्जनाः श्रेयांसि समधिगच्छन्त्विति च श्रीजगद्गुरुचरणा आशासते ।

इति निवेदयिता

टि दक्षिणामूर्तिः

Phone: 08265 - 250123 / 250192 • Fax: 08265 - 250792
E-mail: info@sringerisharadapeetham.org • www.sringerisharadapeetham.org

ஜகத்குரு சங்கராசாரியர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் மற்றும் ஜகத்குரு சங்கராசாரியர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸந்நிநானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகளின் பொற்பாதங்களில் எங்களின் முயற்சியை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

1914அம் ஆண்டு ஸ்ரீ வாணி விலாஸ் பதிப்பகத்தில் வெளிவந்த ஸ்ரீ மதுஸூதன ஸரஸ்வதி அவர்களின் ப்ரஸ்தானபேத: என்ற ஸம்ஸ்கிரத க்ரந்தத்தின் தமிழ் விளக்கப் புத்தகத்தை ஸம்ஸ்கிரதம் மற்றும் தமிழ் உச்சரிப்புடன் கொண்டுவந்துள்ளோம்.

இது போன்ற பல க்ரந்தங்கள் எளிமையாகவும், அர்த்தத்துடனும் பூஜ்யஸ்ரீ ஸ்வாமி குருபராநந்தர், ஸ்தாபகர் பூர்ணாலயா, சென்னை மற்றும் Mentor ஸ்ரீ சித்பவானந்த ஆஸ்ரமம், தேனி அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் ஒரு சிறு முயற்சியை செய்ய சங்கல்பம் செய்துள்ளோம். ஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு எங்களின் நன்றிகள் உரித்தாகும்.

இந்த க்ரந்தத்தின் தழிலாக்கத்துக்கு பெரிதும் உதவியாக இருந்த திரு. S. மாதவன் மாமா, கோயம்புத்தூர் அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி. மற்றும் பல விதத்திலும் உறுதுணையாக இருக்கும் திரு. S. வீரமணி அவர்களுக்கும் நன்றி.

இப்படிக்கு,
ஸ்ரீமதி வீரமணி.

॥श्रीगुरुवन्दनम्॥

श्रीगुरुभ्यो नमः

शङ्कारूपेण मच्चित्तं पङ्कीकृतमभूद्यया ।
किङ्करी यस्य सा माया शङ्काराचार्यमाश्रये ॥
प्रह्लादवरदो देवो यो नृसिंहः परो हरिः ।
नृसिंहोपासकं नित्यं तं नृसिंहगुरुं भजे ॥
श्रीसच्चिदानन्दशिवाभिनव्यनृसिंहभारत्यभिधान् यतीन्द्रान् ।
विद्यानिधीन् मन्त्रनिधीन् सदात्मनिष्ठान् भजे मानवशम्भुरूपान् ॥
सदात्मध्याननिरतं विषयेभ्यः पराङ्मुखम् ।
नौमि शास्त्रेषु निष्णातं चन्द्रशेखरभारतीम् ॥
विवेकिनं महाप्रज्ञं धैर्यौदार्यक्षमानिधिम् ।
सदाभिनवपूर्वं तं विद्यातीर्थगुरुं भजे ॥
अज्ञानां जाह्नवीतीर्थं विद्यातीर्थं विवेकिनाम् ।
सर्वेषां सुखदं तीर्थं भारतीतीर्थमाश्रये ॥
विद्याविनयसम्पन्नं वीतरागं विवेकिनम् ।
वन्दे वेदान्ततत्त्वज्ञं विधुशेखरभारतीम् ॥
पञ्चाशल्लिपिभिर्विभक्तमुखदोः पन्मध्यवक्षस्थलां
भास्वन्मौलिनिबद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्तनीम् ।
मुद्रामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं
विद्याञ्च हस्ताम्बुजैः
बिभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ॥

श्रीमत्परमहंस-परिव्राजकाचार्यवर्य-पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीण-यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाध्यष्टाङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठ-तपश्चक्रवर्ति-अनाद्यविच्छिन्नश्रीशङ्कराचार्यगुरुपरंपराप्राप्त-षड्दर्शनस्थापनाचार्य-व्याख्यानसिंहासनाधीश्वर-सकलनिगमागमसारहृदय-सांख्यत्रयप्रतिपादक-वैदिकमार्गप्रवर्तक-सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-आदिराजधानी-विद्यानगरमहाराजधानी-कर्णाटकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचार्य-श्रीमद्राजाधिराजगुरु-भूमण्डलाचार्य-ऋष्यशृङ्गपुरवराधीश्वर-तुङ्गभद्रातीरवासि-श्रीमद्विद्याशङ्करपादपद्माराधक-

श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीमदभिनवविद्यातीर्थमहास्वामिगुरुकरकमलसञ्जात-

श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां-

तत्करकमलसञ्जात-श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनां च चरणारविन्दयोः साष्टाङ्गप्रणामान् समर्पयामः ॥

||ஶ்ரீகு³ருவந்த³னம்||
ஶ்ரீகு³ருப்⁴யோ நம꞉
ஶங்காரூபேண மச்சித்தம்’ பங்கீக்ரு’தமபூ⁴த்³யயா |
கிங்கரீ யஸ்ய ஸா மாயா ஶங்காராசார்யமாஶ்ரயே ||
ப்ரஹ்லாத³வரதோ³ தே³வோ யோ ந்ரு’ஸிம்’ஹ꞉ பரோ ஹரி꞉ |
ந்ரு’ஸிம்’ஹோபாஸகம்’ நித்யம்’ தம்’ ந்ரு’ஸிம்’ஹகு³ரும்’ ப⁴ஜே ||
ஶ்ரீஸச்சிதா³னந்த³ஶிவாபி⁴நவ்யந்ரு’ஸிம்’ஹபா⁴ரத்யபி⁴தா⁴ன் யதீந்த்³ரான் |
வித்³யாநிதீ⁴ன் மந்த்ரநிதீ⁴ன் ஸதா³த்மநிஷ்டா²ன் ப⁴ஜே மானவஶம்பு⁴ரூபான் ||
ஸதா³த்மத்⁴யானநிரதம்’ விஷயேப்⁴ய꞉ பராங்முக²ம் |
நௌமி ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்ணாதம்’ சந்த்³ரஶேக²ரபா⁴ரதீம் ||
விவேகினம்’ மஹாப்ரஜ்ஞம்’ தை⁴ர்யௌதா³ர்யக்ஷமாநிதி⁴ம் |
ஸதா³பி⁴னவபூர்வம்’ தம்’ வித்³யாதீர்த²கு³ரும்’ ப⁴ஜே ||
அஜ்ஞானாம்’ ஜாஹ்னவீதீர்த²ம்’ வித்³யாதீர்த²ம்’ விவேகினாம் |
ஸர்வேஷாம்’ ஸுக²த³ம்’ தீர்த²ம்’ பா⁴ரதீதீர்த²மாஶ்ரயே ||
வித்³யாவினயஸம்பன்னம்’ வீதராக³ம்’ விவேகினம் |
வந்தே³ வேதா³ந்ததத்த்வஜ்ஞம்’ விது⁴ஶேக²ரபா⁴ரதீம் ||
பஞ்சாஶல்லிபிபி⁴ர்விப⁴க்தமுக²தோ³꞉ பன்மத்⁴யவக்ஷஸ்த²லாம்’
பா⁴ஸ்வன்மௌலிநிப³த்³த⁴சந்த்³ரஶகலாமாபீனதுங்க³ஸ்தனீம் |
முத்³ராமக்ஷகு³ணம்’ ஸுதா⁴ட்⁴யகலஶம்’
வித்³யாஞ்ச ஹஸ்தாம்பு³ஜை꞉
பி³ப்⁴ராணாம்’ விஶத³ப்ரபா⁴ம்’ த்ரிநயனாம்’ வாக்³தே³வதாமாஶ்ரயே ||

ஶ்ரீமத்பரமஹம்’ஸ-பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய-பத³வாக்யப்ரமாணபாராவாரபாரீண-யமநியமாஸனப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதா⁴ரணாத்⁴யானஸமாத்⁴யஷ்டாங்க³யோகா³னுஷ்டா²னநிஷ்ட²-தபஶ்சக்ரவர்தி-அநாத்³யவிச்சி²ன்னஶ்ரீஶங்கராசார்யகு³ருபரம்பராப்ராப்த-ஷட்³த³ர்ஶனஸ்தா²பனாசார்ய-வ்யாக்²யானஸிம்’ஹாஸனாதீ⁴ஶ்வர-ஸகலநிக³மாக³மஸாரஹ்ரு’த³ய-ஸாங்க்²யத்ரயப்ரதிபாத³க-வைதி³கமார்க³ப்ரவர்தக-ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர-ஆதி³ராஜதா⁴னீ-வித்³யாநக³ரமஹாராஜதா⁴னீ-கர்ணாடகஸிம்’ஹாஸனப்ரதிஷ்டா²பனாசார்ய-ஶ்ரீமத்³ராஜாதி⁴ராஜகு³ரு-பூ⁴மண்ட³லாசார்ய-ரு’ஷ்யஶ்ரு’ங்க³புரவராதீ⁴ஶ்வர-துங்க³ப⁴த்³ராதீரவாஸி-ஶ்ரீமத்³வித்³யாஶங்கரபாத³பத்³மாராத⁴க-
ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீமத³பி⁴னவவித்³யாதீர்த²மஹாஸ்வாமிகு³ருகரகமலஸஞ்ஜாத-
ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²மஹாஸ்வாமினாம்’-
தத்கரகமலஸஞ்ஜாத-ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீவிது⁴ஶேக²ரபா⁴ரதீமஹாஸ்வாமினாம்’ ச சரணாரவிந்த³யோ꞉ ஸாஷ்டாங்க³ப்ரணாமான் ஸமர்பயாம꞉ ||

|| मधुसूदनसरस्वतीविरचितः प्रस्थानभेदः ||

|| மது⁴ஸூத³னஸரஸ்வதீவிரசித꞉ ப்ரஸ்தா²னபே⁴த³꞉ ||

மார்கங்களின் வேறுபாடுகள்

(ப்ரஸ்தா²னபே⁴த³꞉)

Vani Vilas Press (1912)

अथ सर्वेषां शास्त्राणां भगवत्येव तात्पर्यं साक्षात्परम्परया वेति समासेन तेषां प्रस्थानभेदोऽत्रोद्दिश्यते । तथा हि — #

ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्ववेद इति वेदाश्चत्वारः । शिक्षा व्याकरणं निरुक्तं छन्दो ज्यौतिषं कल्प इति वेदाङ्गानि षट् । पुराणन्यायमीमांसा धर्मशास्त्राणि चेति चत्वार्युपाङ्गानि । अत्रोपपुराणानामपि पुराणेऽन्तर्भावः, वैशेषिकशास्त्रस्य न्याये, वेदान्तशास्त्रस्य मीमांसायाम्, महाभारतरामायणयोः सांख्यपातञ्जलपाशुपतवैष्णवादीनां च धर्मशास्त्रे; एवं मिलीत्वा चतुर्दश विद्याः । तथा चोक्तं याज्ञवल्क्येन — 'पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः । वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश' इति । एता एव चतुर्भिरुपवेदैः सहिता अष्टादश विद्या भवन्ति । आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्ववेदोऽर्थशास्त्रं चेति चत्वार उपवेदाः । सर्वेषां चास्तिकानामेवावन्त्येव शास्त्रप्रस्थानानि; अन्येषामप्येकदेशिनामेतेष्वेवान्तर्भावात् ।

அத² ஸர்வேஷாம்' ஶாஸ்த்ராணாம்' ப⁴க³வத்யேவ தாத்பர்யம்' ஸாக்ஷாத்பரம்பரயா வேதி ஸமாஸேன தேஷாம்' ப்ரஸ்தா²னபே⁴தோ³(அ)த்ரோத்³தி³ஶ்யதே | ததா² ஹி — #

ரு'க்³வேதோ³ யஜுர்வேத³꞉ ஸாமவேதோ³(அ)த²ர்வவேத³ இதி வேதா³ஶ்சத்வார꞉ | ஶிக்ஷா வ்யாகரணம்' நிருக்தம்' ச²ந்தோ³ ஜ்யௌதிஷம்' கல்ப இதி வேதா³ங்கா³னி ஷட் | புராணந்யாயமீமாம்'ஸா த⁴ர்மஶாஸ்த்ராணி சேதி சத்வார்யுபாங்கா³னி | அத்ரோபபுராணாநாமபி புராணே(அ)ந்தர்பா⁴வ꞉, வைஶேஷிகஶாஸ்த்ரஸ்ய ந்யாயே, வேதா³ந்தஶாஸ்த்ரஸ்ய மீமாம்'ஸாயாம், மஹாபா⁴ரதராமாயணயோ꞉ ஸாங்க்²யபாதஞ்ஜலபாஶுபதவைஷ்ணவாதீ³னாம்' ச த⁴ர்மஶாஸ்த்ரே; ஏவம்' மிலீத்வா சதுர்த³ஶ வித்³யா꞉ | ததா² சோக்தம்' யாஜ்ஞவல்க்யேன — 'புராணந்யாயமீமாம்'ஸாத⁴ர்மஶாஸ்த்ராங்க³மிஶ்ரிதா꞉ | வேதா³꞉ ஸ்தா²னானி வித்³யானாம்' த⁴ர்மஸ்ய ச சதுர்த³ஶ' இதி | ஏதா ஏவ சதுர்பி⁴ருபவேதை³꞉ ஸஹிதா அஷ்டாத³ஶ வித்³யா ப⁴வந்தி | ஆயுர்வேதோ³ த⁴னுர்வேதோ³

கா³ந்த⁴ர்வவேதோ³(அ)ர்த²ஶாஸ்த்ராம்' சேதி சத்வார உபவேதா³: | ஸர்வேஷாம்' சாஸ்திகாநாமேவாவந்த்யேவ ஶாஸ்த்ரப்ரஸ்தா²னானி: அன்யேஷாமப்யேகதே³ஶிநாமேதேஷ்வேவாந்தர் - பா⁴வாத் |

அனைத்து மறை நூல்களுக்கும் பொருளாக விளங்குவது அனைத்திற்கும் மேலான இறைவனே. இங்கு மிகவும் சுருக்கமாக சில நூல்களைப் பார்க்கலாம்.

ரிக் வேதம் , யஜுர் வேதம் , ஸாம வேதம் மற்றும் அதர்வவேதம் என நான்கு வேதங்கள் உள்ளன. வேதாங்கங்களின் எண்ணிக்கை ஆறு . அவையாவன i) சிக்ஷா (உச்சரிக்கும் முறை), ii) வியாகரணம் (இலக்கணம்), iii) நிருக்தம் (வேர்ச்சொல்லியம்), iv) சந்தஸ் (மந்தர உச்சசாடனத்தின் அளவு), v) ஜ்யோதிஷம் (வானியல் மற்றும் ஜோதிடம்) மற்றும் vi) கல்பம். புராணம் , நியாயம், மீமாம்ஸா, மற்றும் தர்ம சாஸ்திரங்கள் ஆகிய நான்கும் உப அங்கங்கள் எனப்படும். உப புராணங்கள், புராணங்களுடனும், வைஷேஷிகம் நியாய சாஸ்த்ரத்துடனும், வேதாந்தம் மீமாம்ஸத்துடனும் இணைக்கப் - பட்டுள்ளன. மஹாபாரதம், ராமாயணம், சாங்க்யம், யோகா,பசுபதா, வைஷ்ணவாதி முதலியன தர்ம சாஸ்த்ரத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பதினான்கு வித்யைகள் உள்ளன.

“புராணங்கள், நியாய சாஸ்த்ரம், மீமாம்ஸம், தர்ம சாஸ்த்ரம், வேதங்களுடன் வேதங்கங்களையும் சேர்த்து பதினான்கு வித்யைகள் உள்ளன” என்று யாஜ்ஞவல்கியரும் கூறியிருக்கிறார்கள். இவை மற்றும் நான்கு உப வேதங்களையும் சேர்த்தால் பதினெட்டு வித்யைகள் ஆகும். ஆயுர் வேதம், தனுர் வேதம் (வில் வித்தை), கந்தர்வ வேதம் (இசை) மற்றும் அர்த்த சாஸ்த்ரம் (அரசியல்இயல்)ஆகிய நான்கும் உப வேதங்களாக அறியப்படுகின்றன. ஆஸ்திகர்களுக்கு இவை மட்டுமே பிரமாணங்களாகும் . இவற்றில் ஏக தேஹி எனப்படும் பிற முக்கிய நூல்களும் (சில விஷயங்களில் மாறு படுகிறவர்களின் கருத்துக்கள்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ननु—नास्तिकानामपि प्रस्थानान्तराणि सन्ति; तान्येतेष्वनन्तर्भावात् पृथग्गणयितु-मुचितानि । तथा हि —शून्यवादेनैकं प्रस्थानं माध्यमिकानाम् । क्षणिकविज्ञान-मात्रवादेनान्यद्योगाचाराणाम् । ज्ञानाकारानुमेयक्षणिकबाह्यार्थवादेनापरं सौत्रान्तिकानाम् । प्रत्यक्षसलक्षणक्षणिकबाह्यार्थवादेनापरं वैभाषिकाणाम् । एवं सौगतानां प्रस्थानचतुष्टयम् । तथा देहात्मवादेनैकं प्रस्थानं चार्वाकाणाम् । एवं - देहातिरिक्त देहपरिमाणात्मवादेन द्वितीयं प्रस्थानं दिगम्बराणाम् । एवं मिलित्वा नास्तिकानां षट् प्रस्थानानि । तानि कस्मान्नोच्यन्ते ?

நனு—நாஸ்திகாநாமபி ப்ரஸ்தா²னாந்தராணி ஸந்தி; தான்யேதேஷ் - வனந்தர்பா⁴வாத் ப்ரு'த²க்³க³ணயிது- முசிதானி | ததா² ஹி –ஶூன்யவா தே³னைகம்' ப்ரஸ்தா²னம்' மாத்⁴யமிகானாம் | க்ஷணிகவிஜ்ஞான- மாத்ரவாதே³னான்யத்³யோகா³சாராணாம் |

ஜ்ஞானாகாரானுமேயக்ஷணி - கபா³ஹ்யார்த²வாதே³னாபரம்' ஸௌத்ராந்திகானாம் | ப்ரத்யக்ஷ - ஸலக்ஷணக்ஷணிகபா³ஹ்யார்த²வாதே³னாபரம்' வைபா⁴ஷிகாணாம் | ஏவம்' ஸௌக³தானாம்' ப்ரஸ்தா²னசதுஷ்டயம் | ததா² தே³ஹாத்ம - வாதே³னைகம்' ப்ரஸ்தா²னம்' சார்வாகாணாம் | ஏவம்' - தே³ஹாதிரிக்த தே³ஹபரிமாணாத்மவாதே³ன த்³விதீயம்' ப்ரஸ்தா²னம்' தி³க³ம்ப³ராணாம் | ஏவம்' மிலித்வா நாஸ்திகானாம்' ஷட் ப்ரஸ்தா²னானி | தானி கஸ்மான்னோச்யந்தே ?

ஆக்ஷேபனை : நாஸ்திகர்களுக்கென வேறாக முக்கிய நூல்களும் உள்ளன. அந்நூல்களை இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதால், அவற்றைத் தொகுப்பாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய நூல்களில் ஒன்று தான் மத்யாமிக பௌத்தர்களின் சூன்ய வாதம் ஆகும். மற்றொன்று க்ஷணிக விஞ்ஞான வாதம். இன்னொன்று சௌராந்திகர்களின் அனுமானம் மூலம் அறியப்படும் க்ஷணிக பாஹ்யார்த்த வாதம். வைபஷிகாணம் எனப்படும் மற்றொரு கொள்கையும் இருக்கிறது. இந்த கொள்கையின்படி க்ஷணத்தில் தோன்றும் புறப்பொருட்களைப் பற்றிய அறிவு காண்பதால் கிடைக்கிறது. இவ்வாறு நான்கு விதமான பௌத்த நூல்கள் உள்ளன. மேலும் உடலே ஆத்மா என்று கூறும் சாருவாகர்களின் கொள்கையும் இருக்கிறது. திகம்பரர்களுக்கென ஒரு நூல் இருக்கிறது. உடலும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறானவை என்றும் ஆத்மாவின் அளவு உடலளவு ஆகும் என்பது அதன் கொள்கை. இவ்வாறு நாஸ்திகர்களுக்கென ஆறு நூல்கள் உள்ளன. ஏன் அவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை ?

सत्यम् ; वेदबाह्यत्वात्तेषां म्लेच्छादिप्रस्थानवत् परम्परयापि पुरुषार्थानुपयोगित्वात् उपेक्षणीयत्वमेव । इह च साक्षाद्वा परम्परया वा पुमर्थोपयोगिनां वेदोपकरणानामेव प्रस्थानानां भेदो दर्शितः । ततो न न्यूनत्वशङ्कावकाशः ॥

ஸத்யம் ; வேத³பா³ஹ்யத்வாத்தேஷாம்' ம்லேச்சா²தி³ப்ரஸ்தா²னவத் பரம்பரயாபி புருஷார்தா²னுபயோகி³த்வாத் உபேக்ஷணீயத்வமேவ | இஹ ச ஸாக்ஷாத்³வா பரம்பரயா வா புமர்தோ²பயோகி³னாம்' வேதோ³பகரணாநாமேவ ப்ரஸ்தா²னானாம்' பே⁴தோ³ த³ர்ஶித: | ததோ ந ந்யூனத்வஶங்காவகாஶ: ||

பதில் : உண்மைதான். அவை வேதங்களுக்கு அன்னியமாக உள்ளன. அவை புருஷார்த்தத்தை அடைவதற்கு மறைமுகமாகக் கூட உதவிகரமாக இருப்பது இல்லை. அவை மிலேச்சர்களின் நூல்கள் போன்றவையாகும். எனவே அவற்றிற்கு எவ்வித மதிப்பையும் அளிக்கத் தேவையில்லை. இங்கு, புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்கு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ

உதவி செய்யக்கூடிய வேதங்களுக்கு ஏற்புடைய வெவ்வேறு சாஸ்த்ரங்கள் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. எனவே இந்த எண்ணிக்கையில் குறை உள்ளது எனக் கருதுவதற்கு இடமில்லை.

अथ संक्षेपेणैषां प्रस्थानानां स्वरूपभेदे हेतुः प्रयोजनभेद उच्यते बालानां व्युत्पत्तये —

तत्र धर्मब्रह्मप्रतिपादकमपौरुषेयं प्रमाणवाक्यं वेदः । स च मन्त्रब्राह्मणात्मकः । तत्र मन्त्रा अनुष्ठानकारकभूतद्रव्यदेवताप्रकाशकाः । तेऽपि त्रिविधा ऋग्यजुःसाम-भेदात् । तत्र पादबद्धगायत्र्यादिच्छन्दोविशिष्टा ऋच : 'अग्निमीळे पुरोहितम्' इत्याद्या: । ता एव गीतिविशिष्टाः सामानि । तदुभयविलक्षणानि यजूंषि । 'अग्नीदग्नीन्विहर' इत्यादिसंबोधनरूपा निगदमन्त्रा अपि यजुरन्तर्भूता एव । तदेवं निरूपिता मन्त्राः ।

அத ஸங்க்ஷேபேணைஷாம்' ப்ரஸ்தா²னானாம்' ஸ்வரூபபே⁴தே³ ஹேது: ப்ரயோஜனபே⁴த³ உச்யதே பா³லானாம்' வ்யுத்பத்தயே —

தத்ர த⁴ர்மப்³ரஹ்மப்ரதிபாத³கமபௌருஷேயம்' ப்ரமாணவாக்யம்' வேத³: . ஸ ச மந்த்ரப்³ராஹ்மணாத்மக: | தத்ர மந்த்ரா அனுஷ்டா²னகாரகபூ⁴தத்³ரவ் - யதே³வதாப்ரகாஶகா: | தே(அ)பி த்ரிவிதா⁴ ரு'க்³யஜு:ஸாம-பே⁴தா³த் | தத்ர பாத³ப³த்³த⁴கா³யத்ர் - யாதி³ச்ச²ந்தோ³விஶிஷ்டா ரு'ச : 'அக்³னிமீளே புரோஹிதம்' இத்யாத்³யா: | தா ஏவ கீ³திவிஶிஷ்டா: ஸாமானி | தது³ப⁴யவி - லக்ஷணானி யஜூம்'ஷி | 'அக்³னீத³க்³னீன்விஹர' இத்யாதி³ஸம் - போ³த⁴னரூபா நிக³த³மந்த்ரா அபி யஜுரந்தர்பூ⁴தா ஏவ | ததே³வம்' நிரூபிதா மந்த்ரா: |

இந்த ப்ரஸ்தானங்கள் அல்லது நூல்களின் பல்வேறு நோக்கங்கள் , அவை எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதற்கான காரணங்களை இவை பற்றிய ஞானம் இல்லாதவர்கள் அறியும் பொருட்டு, சுருக்கமாக இங்கு காணலாம். வேதங்கள் தான் பிரமாண நூல்களாக விளங்குகின்றன. வேதங்கள் மனிதனால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் அல்ல. அவை ப்ரஹ்மம் மற்றும் தர்மத்தைப் பற்றிய அறிவைத் தருகின்றன. அவை மந்த்ரங்கள் மற்றும் ப்ராஹ்மணங்களின் தொகுப்பாகும். சடங்குகளில் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தேவதைகள் பற்றிய அறிவை அளிப்பது மந்த்ரங்கள். ரிக், யஜுர், சாம வேதம் என இவை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ரிக் வேத மந்திரங்களுக்கு ஒரு அளவீடு இருக்கிறது. காயத்ரி மந்த்ரத்தை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். 'அக்³னிமீளே புரோஹிதம்' என்ற மற்றொரு உதாரணத்தைக் கூறலாம். இம் மந்த்ரங்களை இசைவடிவில் ஓதும் பொழுது அது சாம வேதமாகிறது. இவை இரண்டிற்கும் வேறானவை யஜுர்வேத

மந்திரங்கள். ‘அக்3னீத3க்3னீன்விஹர’ முதலிய தேவைகளைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் ‘நிகத மந்த்ரங்கள’ யஜுர் வேத மந்த்ரங்களில் உள்ளன. இவ்வாறு மந்த்ரங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ब्राह्मणमपि त्रिविधं विधिरूपमर्थवादरूपं तदुभयविलक्षणरूपं चेति। तत्र शब्दभावना विधिरिति भाट्टा:। नियोगो विधिरिति प्राभाकराः। इष्टसाधनता विधिरिति तार्किकादयः सर्वे। विधिरपि चतुर्विध उत्पत्त्यधिकारविनियोगप्रयोग-भेदात् । तत्र कर्मस्वरूपमात्रबोधको विधिरुत्पत्तिविधि: ‘आग्नेयोऽष्टाकपालो भवति’ इत्यादि:। सेतिकर्तव्यताकस्य करणस्य यागादेः फलसंबन्धबोधको विधिरधिकारविधि:। ‘दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेत’ इत्यादि:। अङ्गसंबन्धबोधको विधिर्विनियोगविधि: ‘व्रीहिभिर्यजेत’ ‘समिधो यजति’ इत्यादि:। साङ्गप्रधानकर्मप्रयोगैक्यबोधकः पूर्वोक्तविधित्रयमेलनरूपः प्रयोगविधि:। स च श्रौत इत्येके , कल्प्य इत्यपरे ।

ப்3ராஹ்மணமபி த்ரிவித4ம்’ விதி4ரூபமர்த2வாத3ரூபம்’ ததுு3ப4யவிலக்ஷணரூபம்’ சேதி| தத்ர ஶப்3த3பா4வனா விதி4ரிதி பா4ட்டா: | நியோகோ3 விதி4ரிதி ப்ராபா4கரா:| இஷ்டஸாத4னதா விதி4ரிதி தார்கிகாத3ய: ஸர்வே. விதி4ரபி சதுர்வித4 உத்பத்த்யதி4காரவி - நியோக3ப்ரயோக3-பே4தா3த் | தத்ர கர்மஸ்வரூபமாத்ரபோ3த4கோ விதி4ருத்பத்திவிதி4: ‘ஆக்3னேயோ(அ)ஷ்டாகபாலோ ப4வதி’ இத்யாதி3:| ஸேதிகர்தவ்யதாகஸ்ய கரணஸ்ய யாகா3தே3: ப2லஸம்ப3ந்த4போ3த4கோ விதி4ரதி4காரவிதி4:| ‘த3ர்ஶபூர்ணமாஸாப்4யாம்’ ஸ்வர்க3காமோ யஜேத’ இத்யாதி3: | அங்க3ஸம்ப3ந்த4போ3த4கோ விதி4ர்விநியோக3விதி4: ‘வ்ரீஹிபி4ர்யஜேத’ ‘ஸமிதோ4 யஜதி’ இத்யாதி3: | ஸாங்க3ப்ரதா4னகர்மப்ரயோகை3க்யபோ3த4க: பூர்வோக்தவிதி4த்ர - யமேலனரூப: ப்ரயோக3விதி4: | ஸ ச ஶ்ரௌத இத்யேகே , கல்ப்ய இத்யபரே |

ப்ராஹ்மணங்களை மூன்று வகைப் படுத்தலாம். ஒன்று விதி ரூபமாக உள்ளது, மற்றொன்று அர்த்தவாத ரூபமாக உள்ளது. மூன்றாவதாக உள்ளது இவை இரண்டும் அல்லாதது. அர்த்தவாத ரூபம் புகழுரையாக இருக்கும். விதி ஷப்த பாவனமாக இருக்கிறது என்ற பாட்டா (Bhattas) கூறுகிறார்கள். (இதன் பொருள் ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள வினைச்சொல் ஒருவரை அந்தச் செயலைப் புரியுமாறு தூண்டுகிறது). பிரபாகரர்களைப் பொறுத்த மட்டில் விதி என்பது ஒரு செயலைப் புரிய வேண்டும் என்று இடும் கட்டளையாகும். தார்க்கீயர்கள் விதி என்பது விரும்பும் இலக்கை அடையக்கூடிய இஷ்ட ஸாதனந்தான் என்பர். விதி நான்கு வகைப்படும். அவையாவன — உத்பத்தி விதி , அதிகார விதி, விநியோக விதி மற்றும் பிரயோகவிதி ‘ஆக்3னேயோ(அ)ஷ்டாகபாலோ ப4வதி’ போன்ற சடங்குகளின் பொதுத் தன்மையை விளக்குவது உத்பத்திவிதி. அதிகாரவிதி தகுதி பற்றியது. அதில் பலியிடும் முறை, அதனால் கிடைக்கப்பெறும் பலன்

முதலியன கூறப்படுகிறது. 'த³ர்ஶபூர்ணமாஸாப்⁴யாம்' ஸ்வர்க³காமோ யஜேத' முதலியன இவ்விதியில் அடங்கும். விநியோகவிதி அல்லது செய்முறைவிதி முக்கிய சடங்கிற்கும் அதற்குத் துணையாக இருக்கும் சடங்கிற்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டுகிறது. 'வ்ரீஹிபி⁴ர்யஜேத' 'ஸமிதோ⁴ யஜதி' முதலியன முக்கிய சடங்கிற்கும் துணைச் சடங்கிற்கும் உள்ள தொடர்பிற்கு எடுத்துக்காட்டு. பிரயோக விதி அல்லது செய்முறை விதி முக்கிய சடங்கு மற்றும் துணைச்சடங்குகளைச் செய்யும் முறையை விளக்குவதாகும். முன் சொன்ன மூன்று விதிகளின் சேர்க்கை தான் இந்த விதி. சிலர் இதை 'ஶ்ரௌத' என்றும் வேறு சிலர் இதை 'கல்ப்ய' என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

कर्मस्वरूपं च द्विविधं गुणकर्मार्थकर्म चेति । तत्र क्रतुकर्मकारकाण्याश्रित्य विहितं गुणकर्म । तदपि चतुर्विधं उत्पत्त्याप्तिविकृतिसंस्कृतिभेदात् । तत्र 'वसन्ते ब्राह्मणोऽग्नीनादधीत' 'यूपं तक्षति' इत्यादावाधानतक्षणादिना संस्कारविशेषविशिष्टाग्नियूपादेरुत्पत्तिः । 'स्वाध्यायोऽध्येतव्यः' 'गां पयो दोग्धि' इत्यादावध्ययनदोहनादिना विद्यमानस्यैव स्वाध्यायपयःप्रभृतेः प्राप्तिः । 'सोममभिषुणोति' 'व्रीहिनवहन्ति' 'आज्यं विलापयति' इत्यादावभिषवावघातविलापनैः सोमादीनां विकारः । 'व्रीहीन्प्रोक्षति' 'पत्न्यवेक्षते' इत्यादौ प्रोक्षणावेक्षणादिभिः व्रीह्यादिद्रव्याणां संस्कारः । एतच्चतुष्टयं च अङ्गमेव ।

கர்மஸ்வரூபம்' ச த்³விவித⁴ம்' கு³ணகர்மார்த²கர்ம சேதி | தத்ர க்ரதுகர்மகாரகாண்யாஶ்ரித்ய விஹிதம்' கு³ணகர்ம | தத³பி சதுர்வித⁴ம்' உத்பத்த்யாப்திவிக்ரு'திஸம்'ஸ்க்ரு'திபே⁴தா³த் | தத்ர 'வஸந்தே ப்³ராஹ்மணோ(அ)க்³னீநாத³தீ⁴த' 'யூபம்' தக்ஷதி' இத்யாதா³வாதா⁴ன- தக்ஷணாதி³னா ஸம்'ஸ்காரவிஶேஷவிஶிஷ்டாக்³னியூபாதே³ருத்பத்தி: | 'ஸ்வாத்⁴யாயோ(அ)த்⁴யேதவ்ய:' 'கா³ம்' பயோ தோ³க்³தி⁴' இத்யாதா³வத்⁴யயனதோ³ஹநாதி³னா வித்³யமானஸ்யைவ ஸ்வாத்⁴யா - யபய:ப்ரப்⁴ரு'தே: ப்ராப்தி: | 'ஸோமமபி⁴ஷுணோதி' 'வ்ரீஹினவஹந்தி' 'ஆஜ்யம்' விலாபயதி' இத்யாதா³வபி⁴ஷவாவகா⁴தவிலாபனை: ஸோமாதீ³னாம்' விகார: | 'வ்ரீஹீன்ப்ரோக்ஷதி' 'பத்ன்யவேக்ஷதே' இத்யாதௌ³ ப்ரோக்ஷணாவேக்ஷணாதி³பி⁴: வ்ரீஹ்யாதி³த்³ரவ்யாணாம்' ஸம்'ஸ்கார: .| ஏதச்சதுஷ்டயம்' ச அங்க³மேவ |

செய்யும் கர்மாக்கள் அல்லது சடங்குகள் இருவகையானவை — துணைச் சடங்குகள் மற்றும் முக்கிய சடங்குகள். சடங்குகள் – பலி தினம் செய்பவர், அதற்குரிய தேவதை, பலிதானம் செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் முதலிய அம்சங்களின் அடிப்படையில் துணைச்சடங்குகள் அமையும். இவை நான்கு வகையாக உள்ளன. — உத்பத்தி செய்தல், தூய்மைப்படுத்துதல்,

‘வஸந்தே ப்³ராஹ்மணோ(அ)க்³னீநாத³தீ⁴த’ (ப்ராம்மணன் வஸந்தத்தில் அக்னியை மூட்டவேண்டும்) என்று சொல்லும் பொழுது’அவர் யூகத்தை உருவகப்படுத்திக் கொள்கிறார்’. ‘அப்பொழுது புனித அக்னியின் தோற்றம் நிகழ்கிறது. ஒருவர் தனக்குரிய வேதத்தை அத்யாயனம் செய்ய வேண்டும்’ . ‘அவன் பசுவின் பாலைக் கறக்கிறார்’. என்ற வாசகத்தை கூறும் பொழுது முன்னரே இருக்கும் வேதங்களும் பலனும் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.’ ‘ஒருவர் சோம ரஸத்தை எடுக்கிறார்’, ‘ ஒருவர் தானியத்தை தூளாக்குகிறார்’, ‘ஒருவர் நெய்யை உருகுகிறார்’, என்ற வார்த்தைகளில் பிழிதல், இடித்தல் மற்றும் உருகுதல் ஆகிய செயல்கள் மூலம் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. “ஒருவர் தானியங்கள் மீது நீரைத் தெளிக்கிறார்” என்றும் “மனைவி ஒரு பார்வை பார்க்கிறாள்” என்று கூறும் பொழுது தானியங்கள் முதலிய பொருட்கள் தூய்மைப் படுத்தப்படுகின்றன. இவை நான்கும் துணையானவையாகும்.

तथा क्रतुकारकाण्याश्रित्य विहितमर्थकर्म द्विविधमङ्गं प्रधानं चेति । अन्यार्थमङ्गम् । अनन्यार्थं प्रधानम् । अङ्गमपि द्विविधं सन्निपत्योपकारकमाराद्पकारकं चेति । तत्र प्रधानस्वरूपनिर्वाहकं प्रथमम् । फलोपकारि द्वितीयम् । एवं सम्पूर्णाङ्गसंयुक्तो विधि: प्रकृति: । विकलाङ्गसंयुक्तो विधिर्विकृति: । तदुभयविलक्षणो विधिर्दर्विहोमः । एवमन्यदप्यूहयम् । तदेवं निरूपितो विधिभागः ।

ததா² க்ரதுகாரகாண்யாஶ்ரித்ய விஹிதமர்த²கர்ம த்³விவித⁴மங்க³ம்’ ப்ரதா⁴னம்’ சேதி | அன்யார்த²மங்க³ம் | அனன்யார்த²ம்’ ப்ரதா⁴னம் | அங்க³மபி த்³விவித⁴ம்’ ஸந்நிபத்யோபகாரகமாராது³பகாரகம்’ சேதி | தத்ர ப்ரதா⁴னஸ்வரூபநிர்வாஹகம்’ ப்ரத²மம் | ப²லோபகாரி த்³விதீயம் | ஏவம்’ ஸம்பூர்ணாங்க³ஸம்’யுக்தோ விதி⁴: ப்ரக்ரு’தி: | விகலாங்க³ஸம்’யுக்தோ விதி⁴ர்விக்ரு’தி: | தது³ப⁴யவிலக்ஷணோ விதி⁴ர்த³ர்விஹோம: | ஏவமன்யத³ப்யூஹ்யம் | ததே³வம்’ நிரூபிதோ விதி⁴பா⁴க³: |

வேள்வியில் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்களுக்கேற்ப முக்கியமான சடங்கை, முதன்மையானது என்றும், துணையானது என்னும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். துணைச் சடங்குகள் பிறிதொன்றிற்கு கட்டுப்பட்டதாகும். முக்கியமான சடங்குகள் வேறு நோக்கம் கொண்டவையல்ல. துணைச் சடங்குகள் இருவகைப்படும். அவையாவன ‘ஸன்னிபத்யோபகாரகம்’ — (அவற்றில் அடங்கிய பொருட்கள் மூலம் உதவியாக இருப்பது) —- அராதுபகா ரகம்’ (இவை நேரடியாகப் பிரயோஜனத்தை தருவது முந்தைய முக்கிய வேள்வியின் சரீரமாக இருக்கிறது. பிந்தையது வேள்வியின் பலனையடைய உதவிகரமாக இருக்கிறது. துணைச் சடங்குகள் பற்றிய முழுமையான விதி ‘பிரக்ரதி’ என அறியப்படுகிறது. துணைச் சடங்குகள் இல்லாத விதி ‘விக்ரிதி’

என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விரண்டிற்கும் வேறாக உள்ள விதி 'தர்விஹோம' எனப்படும். மற்றவற்றையும் இவ்வாறாக அனுமானம் செய்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு விதி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பு : ஸந்நிபத்யோபகாரகம் — மீமாம்ஸா பரிபாஷா கூறுவது —- இவை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ முதன்மையான பலிதானத்தின் ஸரீரம் போல இருக்கிறது. இதன்மூலம் அந்தப் பலிதானத்தினால் கிடைக்கும் பலனிற்கு (அபூர்வா) பங்களிப்பைக் கொடுக்கிறது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டு , அரிசி அரிசியை அரைத்தல் அதன்மீது நீரைத்தெளித்தல் முதலியன யஜ்யத்தின்போது ஓதப்படும் மந்திரங்கள், முதலில் உச்சரிக்கப்படும் அனுவாகையால் தோத்திரங்கள் இங்கு அரிசி முதலியவை மாவாக மாற்றப்பட்டு பணியாரங்கள் செய்யப்பட்டு யாகத்தில் அர்பணிக்கப்படும் பொருளின் உடலாக விளங்குகிறது. அதன் மீது நீரைத் தெளித்தல் முதலியவை அந்த அரிசிக்கு ஒரு விசேஷத் தன்மையை அளிக்கிறது. அந்த அரிசியை இடித்தல் முதலியவை உமியை அகற்றும் கண்ணுக்குப் புலப்படும் பயன்களைத் தருகின்றன. யாகத்தில் பலிதானம் செய்யும் பொழுதும் அதற்கு முன்னரும் கூறப்படும் ஸ்தோத்திரங்கள் முதலியன, யஜ்ஞத்தில் பலிதானம் செய்யப்படும் பொருட்களை அவற்றிற்குரிய தேவதைகளுக்குப் படைக்கும் முன் தூய்மைப் படுத்துகின்றன. அந்தப் பலி கொடுப்பதற்கான பலனிற்கு தொடக்கத்தில் அவை உதவிகின்றன. தேவதைகள் பலனை நேரடியாக அளிக்கின்றன.

அரகுபகாரகா: எவ்விதப்பொருளுடன் சம்பந்தம் இல்லாமல் தானே விளங்கும் விதியாகும். 'பிரயாஜ' இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. இது பரம அபூர்வத்தை' தோற்றுவிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. (அர்த்தஸங்க்ரஹ)

प्राशस्त्यनिन्दान्यतरलक्षणया विधिशेषभूतं वाक्यमर्थवादः । स च त्रिविधः गुणवादोऽनुवादो भूतार्थवादश्चेति । तत्र प्रमाणान्तरविरुद्धार्थबोधको गुणवादः 'आदित्यो यूपः' इत्यादिः । प्रमाणान्तरप्राप्तार्थबोधकोऽनुवादः 'अग्निर्हिमस्य भेषजम्' इत्यादिः । प्रमाणान्तरविरोधतत्प्राप्तिरहितार्थबोधको भूतार्थवादः 'इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्' इत्यादिः। तदुक्तम् — 'विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते । भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवादस्त्रिधा मतः' इति । तत्र त्रिविधानामप्यर्थवादानां विधिस्तुतिपरत्वे समानेऽपि भूतार्थवादानां स्वार्थेऽति प्रामाण्यं देवताधिकरणन्यायात् ।

ப்ராஶஸ்த்யநிந்தா³ன்யதரலக்ஷணயா விதி⁴ஶேஷபூ⁴தம்' வாக்யமர் - த²வாத³: | ஸ ச த்ரிவித⁴: கு³ணவாதோ³(அ)னுவாதோ³ பூ⁴தார்த²வாத³ஶ்சேதி | தத்ர

ப்ரமாணாந்தரவிருத்³தா⁴ர்த²போ³த⁴கோ கு³ணவாத³: ‘ஆதி³த்யோ யூப:’ இத்யாதி³: | ப்ரமாணாந்தரப்ராப்தார்த²போ³த⁴கோ(அ)னுவாத³: ‘அக்³நிர்ஹிமஸ்ய பே⁴ஷஜம்’ இத்யாதி³: . ப்ரமாணாந் - தரவிரோத⁴தத்ப்ராப்திரஹிதார்த²போ³த⁴கோ பூ⁴தார்த²வாத³: ‘இந்த்³ரோ வ்ரு’த்ராய வஜ்ரமுத³யச்ச²த்’ இத்யாதி³: | தது³க்தம் — ‘விரோதே⁴ கு³ணவாத³: ஸ்யாத³னுவாதோ³(அ)வதா⁴ரிதே | பூ⁴தார்த²வாத³ஸ்தத்³தா⁴நாத³ர்த²வாத ³ - ஸ்த்ரிதா⁴ மத:’ இதி | தத்ர த்ரிவிதா⁴நாமப்யர்த²வாதா³னாம்’ விதி⁴ஸ்துதிபரத்வே ஸமானே(அ)பி பூ⁴தார்த²வாதா³னாம்’ ஸ்வார்தே²(அ)தி ப்ராமாண்யம்’ தே³வதாதி⁴கரணந்யாயாத் |

புகழ்ச்சியாகவோ அல்லது நிந்தித்தோ கூறப்படும் ஒரு வாக்கியம், ஒரு விதிக்கு உடனுறைவது ‘அர்த்த வாத’ (விளக்க உரை). இது மூன்று வகைப்படும் அவையாவன, குணவாதா, அனுவாதா, பூதார்த்தவாதா, பிரமாணங்களிடையே உள்ள வேறுபாடு குணவாதம். எடுத்துக்காட்டு ‘ஆதித்ய யூபமாக’ இருக்கிறது. ஒரு பிரமாணத்தில் இருப்பதை இன்னொரு பிரமாணம் மூலம் விளக்குவது அனுவாதம் எடுத்துக்காட்டு ‘அக்னி குளிர்ச்சிக்கு மாற்றான நிவாரணம்’. ஒரு பிரமாணத்தில் கூறப்படுவது மற்றொரு பிரமாணத்திற்கு விரோதமாக இல்லாமல் மற்றொரு பிரமாணத்தின் மூலம் நிரூபணம் செய்யப்படத் தேவையில்லாது இருப்பன. அது ‘பூதார்த்தவாதம்’ எடுத்துக்காட்டு ‘இந்திரன் வித்ராயை வீழ்த்த இடி மின்னலைத் தோற்றுவித்தான்’ ஆக எங்கு வேறுபாடு இருக்கிறதோ அது ‘குணவாதம்’ (குணம் பற்றியது). எங்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறதோ ‘அனுவாதம்’ (மீண்டும் கூறுதல்) இவை இரண்டும் இல்லாத்து ‘பூதார்த்த வாத’ (உண்மை நிலை பற்றிய விளக்கம்). இவ்வாறு விளக்கம் தரும் பத்தி மூன்று வகைப்படுகிறது. மூன்று வகை அர்த்தவாதங்களும் விதிகளைப் போற்றும் நோக்கமுடையதாக இருந்தாலும் தேவதாதிகரணத்தில் கூறிய விதியின் பிரகாரம் பூதார்த்தவாதம் ஸ்வயம் பிரமாணமாகும்.

अबाधिताज्ञातज्ञापकत्वं हि प्रामाण्यम् । तच्च बाधितविषयत्वाज्ज्ञातज्ञापकत्वाच्च न गुणवादानुवादयोः । भूतार्थवादस्य तु स्वार्थे तात्पर्यरहितस्याप्यौत्सर्गिकं प्रामाण्यं न विहन्यते । तदेवं निरूपितोऽर्थवादभागः ।

அபா³தி⁴தாஜ்ஞாதஜ்ஞாபகத்வம்’ ஹி ப்ராமாண்யம் | தச்ச பா³தி⁴தவிஷயத்வாஜ்ஜ்ஞாதஜ்ஞாபகத்வாச்ச ந கு³ணவாதா³னுவாத³யோ: | பூ⁴தார்த²வாத³ஸ்ய து ஸ்வார்தே² தாத்பர்யரஹிதஸ்யாப்யௌத்ஸர்கி³கம்’ ப்ராமாண்யம்’ ந விஹன்யதே | ததே³வம்’ நிரூபிதோ(அ)ர்த²வாத³பா⁴க³: |

ஒரு பிரமாணத்தற்கு லக்ஷணமாக இருப்பது அது முன்னரே

அறியப்படாததை வெளிப்படுத்துவதாயும் அதற்கு எதிராக ஏதும் இல்லாததாகவும் இருப்பதாகும். குணவாதம் மற்றும் அனுவாதம் ஆகிய இரண்டும் இந்த லக்ஷணத்தை உடையவை அல்ல . ஏனெனில் அவற்றிற்கு எதிர்மறையானது இருப்பதாலும், அவை முன்னரே அறியப்பட்ட விக்ஷயத்தை வெளிப்படுத்துவதாலும் இந்த லக்ஷணத்தை உடையவை அல்ல. பூதார்த்தவாதத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அதனுடைய மையப் பொருள் அதனுடைய உண்மையான பொருளாக இல்லாவிட்டாலும் அதனுடைய பிரமாணத்வம் பாதிப்பிற்கு உள்ளாவதில்லை. இவ்வாறு அர்த்தவாதா என்ற தலைப்பு விளக்கப்படுகிறது.

विध्यर्थवादोभयविलक्षणं तु वेदान्तवाक्यम् । तच्चाज्ञातज्ञापकत्वेऽ-प्यनुष्ठानाप्रतिपादकत्वान्न विधि:;स्वतः पुरुषार्थपरमानन्दज्ञानात्मकब्रह्मणि स्वार्थ उपक्रमोपसंहारादिषड्विधतात्पर्यलिङ्गवत्तयास्वतः प्रमाणभूतम् , सर्वानपि विधीनन्तःकरणशुद्धिद्वारा स्वशेषतामापादयत् , अन्यशेषत्वाभावाच्च नार्थवादः। तस्मादुभयविलक्षणमेव वेदवाक्यम् । तच्च क्वचिदज्ञातज्ञापकत्वमात्रेण विधिरिति व्यपदिश्यते, विधिपदरहितप्रमाणवाक्यत्वेन क्वचिद्भूतार्थवाद इति व्यवह्रियत इति न दोषः । तदेवं निरूपितं त्रिविधं ब्राहमणम् । एवं च कर्मकाण्डब्रहमकाण्डात्मको वेदो धर्मार्थकाममोक्षहेतुः ॥

வித்⁴யர்த²வாதோ³ப⁴யவிலக்ஷணம்' து வேதா³ந்தவாக்யம் | தச்சாஜ்ஞாதஜ்ஞாபகத்வே(அ)-ப்யனுஷ்டா²னாப்ரதிபாத³கத்வான்ன விதி⁴:; ஸ்வத: புருஷார்த²பரமானந்த³ஜ்ஞானாத்மகப்³ரஹ்மணி ஸ்வார்த² உபக்ரமோபஸம்'ஹாராதி³ஷட்³வித⁴தாத்பர்யலிங்க³வத்தயாஸ்வத: ப்ரமாணபூ⁴தம் , ஸர்வானபி விதீ⁴னந்த:கரணஶுத்³தி⁴த்³வாரா ஸ்வஶேஷதாமாபாத³யத் , அன்யஶேஷத்வாபா⁴வாச்ச நார்த²வாத³:. தஸ்மாது³ப⁴யவிலக்ஷணமேவ வேத³வாக்யம் | தச்ச க்வசித³ஜ்ஞாதஜ்ஞாபகத்வமாத்ரேண விதி⁴ரிதி வ்யபதி³ஶ்யதே, விதி⁴பத³ரஹிதப்ரமாணவாக்யத்வேன க்வசித்³பூ⁴தார்த²வாத³ இதி வ்யவஹ்ரியத இதி ந தோ³ஷ: | ததே³வம்' நிரூபிதம்' த்ரிவித⁴ம்' ப்³ராஹ்மணம் | ஏவம்' ச கர்மகாண்ட³ப்³ரஹ்மகாண்டா³த்மகோ வேதோ³ த⁴ர்மார்த²காமமோக்ஷஹேது: ||

வேதாந்த வாக்கியங்கள் விதி மற்றும் அர்த்த வாதத்தில் இருந்து வேறுபட்டவை. முன்னறே அறியப்படாத விஷயத்தை அவை வெளிப்படுத்தினாலும் அவற்றை விதிகள் என்று கூறமுடியாது. ஏனெனில் அவை ஒரு செயலை எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று கட்டளையிடுவதில்லை. மனிதர்கள் அடையவேண்டிய இலக்கான ப்ரஹ்மன், பேராநந்தம், தூய உணர்வு அவற்றின் உட்பொருளாக இருப்பதால், அவை

ஸ்வயம் பிரமாணமாகும். தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை ஆறு அடையாளங்களால் இது நிர்ணயமாகிறது. அனைத்து விதிகளும் சித்த சுத்தி அடைவதற்கான உபாயங்களாக உள்ளன. அவை வேறு எதற்கும் கட்டுப்பட்டதல்ல. எனவே அவை அர்த்தவாதங்கள் அல்ல. எனவே வேத வாக்கியங்கள் இரண்டிலிருந்தும் வேறுபட்டவை. முன்னரே அறியப்படாத விஷயத்தை வெளிப்படுத்தும் வேத வாக்கியங்களை விதியாகக்கருதப்படுவது தவறானதல்ல. விதி என்று குறிப்பிடும் சொல் ஏதுமின்றி சரியான அறிவைத்தரும் சில வாக்கியங்கள் பூதார்த்தவாதமாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வாறு மூன்று பிரிவுகளை உடைய 'ப்ரஹ்மணா' விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தங்கள் அடைவதற்கான மார்க்கத்தை கர்மகாண்டம் மற்றும் ப்ரஹ்மகாண்டத்தால் ஆன பேதம் காட்டுகிறது.

स च प्रयोगत्रयेण यज्ञनिर्वाहार्थमृग्यजुःसामभेदेन भिन्नः । तत्र हौत्रप्रयोग ऋग्वेदेन, आध्वर्यवप्रयोगो यजुर्वेदेन, औद्गात्रप्रयोगः सामवेदेन । ब्राह्मयाजमानप्रयोगौ तु अत्रैवान्तर्भूतौ । अथर्ववेदस्तु यज्ञानुपयुक्तः शान्तिपौष्टिकाभिचारादिकर्म- प्रतिपादकत्वेनात्यन्तविलक्षण एव । एवं प्रवचनभेदात् प्रतिवेदं भिन्ना भूयस्यः शाखाः । एवं च कर्मकाण्डे व्यापारभेदेऽपि सर्वासां वेदशाखानामेकरूपत्वमेव ब्रह्मकाण्डे । इति चतुर्णां वेदानां प्रयोजनभेदेन भेद उक्तः ।

ஸ ச ப்ரயோக³த்ரயேண யஜ்ஞநிர்வாஹார்த²ம்ரு'க்³யஜு:ஸாமபே⁴தே³ன பி⁴ன்ன: | தத்ர ஹௌத்ரப்ரயோக³ ரு'க்³வேதே³ன, ஆத்⁴வர்யவப்ரயோகோ³ யஜுர்வேதே³ன, ஔத்³கா³த்ரப்ரயோக³: ஸாமவேதே³ன | ப்³ராஹ்மயாஜமானப்ரயோகௌ³ து அத்ரைவாந்தர்பூ⁴தௌ | அத²ர்வவேத³ஸ்து யஜ்ஞானுபயுக்த: ஶாந்திபௌஷ்டிகாபி⁴சாராதி³கர்ம- ப்ரதிபாத³கத்வேனாத்யந்தவிலக்ஷண ஏவ | ஏவம்' ப்ரவசனபே⁴தா³த் ப்ரதிவேத³ம்' பி⁴ன்னா பூ⁴யஸ்ய: ஶாகா²: | ஏவம்' ச கர்மகாண்டே³ வ்யாபாரபே⁴தே³(அ)பி ஸர்வாஸாம்' வேத³ஶாகா²நாமேகரூபத்வமேவ ப்³ரஹ்மகாண்டே³ | இதி சதுர்ணாம்' வேதா³னாம்' ப்ரயோஜனபே⁴தே³ன பே⁴த³ உக்த: |

ரிக், யஜுர் மற்றும் ஸாம வேதங்களின் யஜ்ஞங்களின் பிரயோகங்கள் மூன்று வகையாக உள்ளன. ஹௌத்ரம் ரிக் வேதத்தையும், ஆத்⁴வர்ய ப்ரயோகம் யஜுர் வேதத்தையும், ஔத்³கா³ ப்ரயோகம் ஸாம வேதத்தையும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. ப்ரஹ்ம மற்றும் யாஜமான ஆகிய இரண்டும் இதே வேதங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன. அதர்வ வேதம் யஜ்ஞங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஶாந்திபௌஷ்டிக மற்றும் ஆபிசாராதிகர்மா மற்றும் இதுபோன்ற கர்மங்களைக்குப் பயன்படுவதால் அது முற்றிலும்

வித்தியாசமாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு வேதமும் மிகவும் வேறுபட்ட பாடங்களைக்கொண்ட ஷாகாக்களை உடையதாய் இருக்கிறது. கர்மகாண்டங்களில் வெவ்வேறான ப்ரயோகங்கள் இருந்தாலும் ப்ரஹ்ம காண்டத்திலும் வேதங்களின் அனைத்து ஷாகாக்களும் ஒரேமாதரியாகவே இருக்கின்றன. இவ்வாறு ப்ரயோஜன அடிப்படையில் வேதங்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

अथाङ्गानामुच्यते । तत्र शिक्षाया उदात्तानुदात्तस्वरितहस्वदीर्घप्लुतादिविशिष्ट-स्वरव्यञ्चनात्मकवर्णोच्चारणविशेषज्ञानं प्रयोजनम् , तदभावे मन्त्राणामनर्यकत्वात्। तथा चोक्तम् — 'मन्त्रो हिनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थमाह। स वाग्वज्रो यजमानं हिनस्ति यथेन्द्रशत्रुः स्वरतोपराधात्' इति । तत्र सर्ववेदसाधारणी शिक्षा 'अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि---' इत्यादिपञ्चखण्डात्मिका पाणिनिना प्रकाशिता ; प्रतिवेदशाखं च भिन्नरूपा प्रातिशाख्यसंज्ञिता अन्यैरेव मुनिभि: प्रदर्शिता ||

அதா2ங்கா3நாமுச்யதே | தத்ர ஶிக்ஷாயா உதா3த்தானுதா3த்தஸ்-வரிதஹஸ்வதீ3ர்க4ப்லுதாதி3விஶிஷ்டஸ்வரவ்யஞ்சனாத்மகவர் ணோச்-சாரணவிஶேஷஜ்ஞானம்' ப்ரயோஜனம் , தத3பா4வே மந்த்ராணா மனர்யகத்வாத் | ததா2 சோக்தம் — 'மந்த்ரோ ஹின: ஸ்வரதோ வர்ணதோ வா மித்2யாப்ரயுக்தோ ந தமர்த2மாஹ | ஸ வாக்3வஜ்ரோ யஜமானம்' ஹினஸ்தி யதே2ந்த்3ரஶத்ரு: ஸ்வரதோபராதா4த்' இதி | தத்ர ஸர்வவேத3ஸாதா4ரணீ ஶிக்ஷா 'அத2 ஶிக்ஷாம்' ப்ரவக்ஷ்யாமி---' இத்யாதி3பஞ்சக2ண்டா3த்மிகா பாணினினா ப்ரகாஶிதா ; ப்ரதிவேத3ஶாக2ம்' ச பி4ன்னரூபா ப்ராதிஶாக்2யஸஞ்ஜ்ஞிதா அன்யைரேவ முனிபி4: ப்ரத3ர்ஶிதா ||

இப்பொழுது வேதாங்கங்களுக்கிடையே உள்ள பேதங்கள் பற்றி கூறப்படுகிறது. ஶிக்ஷா என்ற கல்வியின் நோக்கம் உதா3த்தா, அனுதா3த்தா , ஸ்வரித பற்றிய ஞானத்தை அடைவது மற்றும் உயிர் எழுத்துக்கள், மெய் எழுத்துக்களின் குறில், நெடில் முதலியவற்றின் உச்சரிப்பையும் அறிந்து கொள்வது. மந்திரங்கள் சரியாக உச்சரிக்கப்படவில்லை என்றால் அதன் விளைவு மிகவும் அபாயகரமாக இருக்கும். எனவே "ஒரு மந்திரத்தின் ஸ்வரம் அல்லது எந்த ஒரு அக்ஷரம் அல்லது பிரயோகம் சரியில்லையென்றால் அதற்குரிய பொருள் கிடைக்காது. இந்திரனின் பகைவர்களை எப்படி இடி மின்னல் அழித்து விடுகிறதோ அதுபோல இந்தத்தவறு, வார்த்தைகளில் ஆன இடிமின்னலைப்போல அதைப் பயன்படுத்துகிறவரை அழித்துவிடும்". ஶிக்ஷா எல்லா வேதங்களுக்கும் பொதுவானது. பாணினி இதை ஐந்து பாகங்களில்

விளக்கியருக்கிறார். அவருடைய நூல் “இப்பொழுது ஶிக்ஷாவை விளக்குகிறேன் “ என்று தொடங்குகிறது. மற்ற முனிவர்கள் வேதத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் தனித்தனியாக ‘ப்ராதிஶாக்²ய’ என்ற பெயரில் விளக்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பு : த்வஷ்டாவின் மகன் விஸ்வரூபா தேவர்களின் புரோகிதராக இருந்தவர். ஒரு யஜ்ஞத்தை செய்யும் பொழுது அதன் ஒரு பங்கை அசுரர்களுக்குக் கொடுத்தார். இதற்க்கு காரணம் அவருடைய தாய் ஒரு அசுர பெண்ணானவள். இதனால் கோபம் கொண்ட இந்திரன் அவரைக் கொன்றுவிட்டான். அதன்பின் அவருடைய தந்தை த்விஷ்டா இந்திரனைக் கொல்வதற்கு ஒரு மகன் வேண்டும் என ஒரு யாகம் செய்தார் அந்த வேள்வித் தீயிலிருந்து வ்ருத்தாஸுர என்ற மகன் பிறந்தான். அந்த யாகத்தைச் செய்யும் பொழுது அதற்குரிய மந்திரத்தின் ஸ்வரத்தில் த்விஷ்டா ஒரு தவறைச் செய்துவிட்டார். இந்திரனைக் கொல்லக் கூடிய என்பதற்குப் பதில் இந்திரனால் கொல்லப் படக்கூடிய என்ற அந்த மந்த்ரத்தின் பொருளே மாறிவிட்டது. ஸ்வரத்தில் நிகழ்ந்த இந்தத் தவறால் போரில் விருத்தாஸுரன் இந்திரனால் கொல்லப்பட்டான் இந்தக் கதைத்தான் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

एवं वैदिकपदसाधुत्वज्ञानेनोहादिकं व्याकरणस्य प्रयोजनम् । तच्च ‘वृद्धिरादैच्’ इत्याद्यध्यायाष्टकात्मकं महेश्वरप्रसादेन भगवता पाणिनिनैव प्रकाशितम् । तत्र कात्यायनेन मुनिना पाणिनीयसूत्रेषु वार्तिकं विरचितम् । तद्वार्त्तिकस्योपरि च भगवता मुनिना पतञ्जलिना महाभाष्यमारचितम् । तदेतत्त्रिमुनि व्याकरणं वेदाङ्गं माहेश्वरमित्याख्यायते । कौमारादिव्याकरणानि तु न वेदाङ्गानि, किं तु लौकिकप्रयोगमात्रज्ञानार्थानीत्यवगन्तव्यम् ।

ஏவம்’ வைதி³கபத³ஸாது⁴த்வஜ்ஞானேனோஹாதி³கம்’ வ்யாகரணஸ்ய ப்ரயோஜனம் | தச்ச ‘வ்ரு’த்³தி⁴ராதை³ச்’ இத்யாத்³யத்⁴யாயாஷ்டகாத்மகம்’ மஹேஶ்வரப்ரஸாதே³ன ப⁴க³வதா பாணினினைவ ப்ரகாஶிதம் | தத்ர காத்யாயனேன முனினா பாணினீயஸூத்ரேஷு வார்த்திகம்’ விரசிதம் | தத்³வார்த்திகஸ்யோபரி ச ப⁴க³வதா முனினா பதஞ்ஜலினா மஹாபா⁴ஷ்யமாரசிதம் | ததே³தத்த்ரிமுனி வ்யாகரணம்’ வேதா³ங்க³ம்’ மாஹேஶ்வரமித்யாக்²யாயதே | கௌமாராதி³வ்யாகரணானி து ந வேதா³ங்கா³னி, கிம்’ து லௌகிகப்ரயோக³மாத்ரஜ்ஞானார் - தா²னீத்யவக³ந்தவ்யம் |

வேள்விகள் செய்யும்பொழுது மந்திரங்களைச் சரியாக உச்சிரிப்பதற்கு வியாகரணம் அல்லது இலக்கணம் உதவுகிறது. மஹேஷ்வரனின் பிரஸாதமாக இது பகவான் பாணினுக்குக் கிடைத்தது. இது எட்டு அத்யாயங்களை உடையது.

“வ்ரு’த்³தி⁴ராதை³ச்’ என்ற சூத்திரத்துடன் இது தொடங்குகிறது. காத்யாயனேன முனி பாணினி சூத்ரங்களுக்கென ஒரு வார்த்திகம் இயற்றியிருக்கிறார். அந்த வார்த்திகத்திற்கு பகவான் பதஞ்சலி முனி மஹாபாஷ்யம் ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார். மூன்று முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட இந்த இலக்கணம் வேதாங்கங்களில் ஒன்று. இது மாஹேஶ்வரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கௌமாரம் முதலிய இலக்கணங்கள் வேதாங்கங்களுடன் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதில்லை. அவை மக்கள் பயன்பெறும் பொருட்டுச் செய்யப்பட்டவை.

एवं शिक्षाव्याकरणाभ्यां वर्णोच्चारणपदसाधुत्वज्ञाने, वैदिकमन्त्रपदानां अर्थज्ञानाकाङ्क्षायां तदर्थं भगवता यास्केन ‘समाम्नायः समाम्नातः’ ‘स व्याख्यातव्यः’ इत्यादित्रयोदशाध्याय्यात्मकं निरुक्तमारचितम् । तत्र च नामाख्यातनिपातोपसर्गभेदेन चतुर्विधं पदजातं निरूप्य वैदिकमन्त्रपदानामर्थः प्रकाशितः । मन्त्राणां चानुष्ठेयार्थप्रकाशनद्वारेणैव करणत्वात्पदार्थ-ज्ञानाधीनत्वाच्च वाक्यार्थज्ञानस्य मन्त्रस्थपदार्थज्ञानाय निरुक्तमवश्यमपेक्षित-मन्यथाऽनुष्ठानासंभवात् । ‘सृण्येव जर्भरी तुर्फरी तू’ इत्यादि दुरूहाणां प्रकारान्तरेणार्थज्ञानस्या-संभवनीयत्वाच्च । एवं निघण्टवोऽपि वैदिकद्रव्यदेवतात्मकपदा - र्थपर्यायशब्दात्मका निरुक्तान्तर्भूता एव । तत्रापि निघण्टुसंज्ञकः पञ्चाध्यायात्मको ग्रन्थो भगवता यास्केनैव कृतः ।

ஏவம்’ ஶிக்ஷாவ்யாகரணாப்⁴யாம்’ வர்ணோச்சாரண - பத³ஸாது⁴த்வஜ்ஞானே, வைதி³கமந்த்ரபதா³னாம்’ அர்த²ஜ்ஞானா - காங்க்ஷாயாம்’ தத³ர்த²ம்’ ப⁴க³வதா யாஸ்கேன ‘ஸமாம்னாய: ஸமாம்னாத:’ ‘ஸ வ்யாக்²யாதவ்ய:’ ‘இத்யாதி³த்ரயோத³ஶாத்⁴யாய்யாத்மகம்’ நிருக்தமாரசிதம் | தத்ர ச நாமாக்²யாதனிபாதோபஸர்க³பே⁴தே³ன சதுர்வித⁴ம்’ பத³ஜாதம்’ நிரூப்ய வைதி³கமந்த்ரபதா³நாமர்த²: ப்ரகாஶித: | மந்த்ராணாம்’ சானுஷ்டே²யார்த²ப்ரகாஶனத்³வாரேணைவ கரணத்வாத் - பதா³ர்த²-ஜ்ஞானாதீ⁴னத்வாச்ச வாக்யார்த²ஜ்ஞானஸ்யமந்த்ரஸ்த² - பதா³ர்த²ஜ்ஞானாய நிருக்தமவஶ்யமபேக்ஷிதமன்யதா²(அ)னுஷ்டா²னா - ஸம்ப⁴வாத் | ‘ஸ்ரு’ண்யேவ ஜர்ப⁴ரீ துர்ப²ரீ தூ’ இத்யாதி³ து³ரூஹாணாம்’ ப்ரகாராந்தரேணார்த²ஜ்ஞானஸ்யா-ஸம்ப⁴வனீயத்வாச்ச | ஏவம்’ நிக⁴ண்டவோ(அ)பி வைதி³கத்³ரவ்யதே³வதாத்மகபதா³ர்த²பர்யாயஶ - ப்³தா³த்மகா நிருக்தாந்தர்பூ⁴தா ஏவ | தத்ராபி நிக⁴ண்டுஸஞ்ஜ்ஞக: பஞ்சாத்⁴யாயாத்மகோ க்³ரந்தோ² ப⁴க³வதா யாஸ்கேனைவ க்ரு’த: |

எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பையும் சரியான சொற்களையும் ஶிக்ஷா மற்றும் வ்யாகரணம் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறோம். இங்கு வேத மந்திரங்களில் உள்ள

சொற்களின் அர்த்தம் என்ன என்று அறியும் அவசியம் எழுகிறது. இந்த நோக்கத்துடன் ப4க3வான் யாஸ்கேன பதிமூன்று அத்யாயங்களையுடைய நிருக்தத்தை இயற்றினார். இது ‘ஸமாம்னாய: ஸமாம்னாத:’ ‘ஸ வ்யாக்2யாதவ்ய:’ என்று தொடங்குகிறது. பெயர்ச்சொல் (noun), வினைச்சொல் (verb) மாறாத்து (indeclinable) மற்றுமர முன்னுருபு (prefix) ஆகிய நான்கு பிரிவுகளின் உதவியுடன் வேத மந்த்ரங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. வைதீக சடங்கைச் செய்வதற்கு கருவியாக இருப்பது மந்த்ரங்கள். அவை, என்ன செய்யவேண்டும் என்ற அறிவைக் கொடுக்கிறன. ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் என்னவென்பது அறிவதற்கு அந்த வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்களின் பொருள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். மந்த்ரத்தில் உள்ள சொற்களின் பொருளை அறிந்து கொள்வதற்கு நிருக்தம் தேவைப்படுகிறது. பொருளை அறிந்து கொள்ளாமல் சடங்கைச் செய்வது ஸாத்தியமில்லை.‘ஸ்ருʼண்யேவ ஜர்ப4ரீ துர்ப2ரீ தூ’ என்ற அவரை கடினமான பகுதி உள்ளது. இது ஒரு எடுத்துக்காட்டுதான். இதன்பொருளை வேறு எந்த வழியிலும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. வைதீக திரவ்ய மற்றும் தேவதாக்களுக்கு இணையான சொற்களைத்தரும் நிகண்டு நிருக்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து அத்யாயங்களை உடைய நிகண்டு என்ற நூல் பகவான் யாய்கேனாவால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

एवमृङ्मन्त्राणां पादबद्धच्छन्दोविशेषविशिष्टत्वात्तदज्ञाने च निन्दाश्रवणा-च्छन्दोविशेषनिमित्तानुष्ठानविशेषविधिनाच्च च्छन्दोज्ञानाकाङ्क्षायां तत्प्रकाशनाय ‘धीः श्रीः स्त्रीम्’ इत्याद्यष्टाध्यायात्मिका च्छन्दोविवृतिर्भगवता पिङ्गलेन विरचिता । ‘तत्राप्यलौकिकम्’ इत्यादिनाध्यायत्रयेण गायत्र्युष्णिगनुष्टब्बृहती पङ्क्तिस्त्रिष्टुब्जगतीति सप्त च्छन्दांसि सावान्तरभेदानि निरूपितानि । 'अथ लौकिकम्' इत्यारभ्याध्यायपञ्चकेन पुराणेतिहासादावुपयोगीनि लौकिकानि च्छन्दांसि प्रसङ्गान्निरूपितानि व्याकरणे लौकिकपदनिरूपणवत् ||

ஏவம்ருʼங்மந்த்ராணாம்ʼ பாத3ப3த்3த4ச்ச2ந்தோ3விஶேஷவிஶிஷ்டத்வாத் - தத3ஜ்ஞானே ச நிந்தா3ஶ்ரவணச்ச2ந்தோ3விஶேஷநிமித்தானுஷ்டா2ன - விஶேஷவிதி4னாச்ச ச்ச2ந்தோ3ஜ்ஞானாகாங்க்ஷாயாம்ʼ தத்ப்ரகாஶனாய ‘தீ4: ஶ்ரீ: ஸ்த்ரீம்’ இத்யாத்3யஷ்டாத்4யாயாத்மிகா ச்ச2ந்தோ3விவ்ருʼ- திர்ப4க3வதா பிங்க3லேன விரசிதா | ‘தத்ராப்யலௌகிகம்’ இத்யாதி3னாத்4யாயத்ரயேண கா3யத்ர்யுஷ்ணிக3னுஷ்டப்3ப்3ருʼஹதீ பங்க்திஸ்த்ரிஷ்டுப்3ஜக3தீதி ஸப்த ச்ச2ந்தா3ம்ʼஸி ஸாவாந்தரபே4தா3னி நிரூபிதானி . 'அத2 லௌகிகம்' இத்யாரப்4யாத்4யாயபஞ்சகேன புராணேதிஹாஸாதா3வுபயோகீ3னி லௌகிகானி ச்ச2ந்தா3ம்ʼஸி ப்ரஸங்கா3ந்நிரூபிதானி வ்யாகரணே லௌகிகபத3நிரூபணவத் ||

ரிக் வேத மந்த்ரங்கள் மீட்டர் வடிவில் உள்ளன. ஒவ்வொரு மந்த்ரத்தின் மீட்டரும் தனித்தனியானவை. இந்த மீட்டரைப் பற்றிய ஞானம் இல்லாவிட்டால் அது கேலிக்குரிய விஷயமாகி விடும். சடங்குகளைச் செய்வதற்கு குறிப்பிட்ட மீட்டர் பற்றிய ஞானம் அவசியமாகிறது. இதை விளக்குவதற்காக, எட்டு அத்யாயங்கள் கொண்ட சந்தோவிவ்ருத்தி என்ற நூலை பகவான் பிங்களா இயற்றினார். இந்த நூல் தீ: (धी:), ஸ்ரீ (श्री:), ஹ்ரீம் (ह्रीम्) என்று தொடங்குகிறது. இந்நூலில் "அலௌகீகம்" என்று தொடங்கும் மூன்று அத்யாயங்களில் ஏழு மீட்டர்கள் மற்றும் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைப் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மீட்டர்கள் கா³யத்ரி, உஷ்ணிக³, அனுஷ்டப், ப்³ரு'ஹதீ, பங்க்தி, ஸ்த்ரிஷ்டுப்³, ஜக³தீ. 'அத² லௌகிகம்' எனத் தொடங்கும் ஐந்து அத்யாயங்களில் புராணம் மற்றும் இதிஹாஸங்களில் பயன்படும் மீட்டர்கள் அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இது லௌகீக சொற்களின் விளக்கத்தை இலக்கணத்தில் விளக்கப்பட்டிருப்பது போலாகும்.

एवं वैदिककर्माङ्गदर्शादिकालज्ञानाय ज्योतिषं भगवताऽऽदित्येन गर्गादिभिश्च प्रणीतं बहुविधमेव ||

शाखान्तरीयगुणोपसंहारेण वैदिकानुष्ठानक्रमविशेषज्ञानाय कल्पसूत्राणि । तानि च प्रयोगत्रयभेदात्त्रिविधानि । तत्र हौत्रप्रयोगप्रतिपादकान्याश्वलायनशाङ्खायनादि- प्रणीतानि । आध्वर्यवप्रयोगप्रतिपादकानि बौधायनापस्तम्बकात्यायनादिप्रणीतानि । औद्गात्रप्रयोगप्रतिपादकानि लाट्यायनद्राह्यायणादिप्रणीतानि ||

ஏவம்' வைதி³ககர்மாங்க³த³ர்ஶாதி³காலஜ்ஞானாய ஜ்யோதிஷம்' ப⁴க³வதா(ஆ)தி³த்யேன க³ர்கா³தி³பி⁴ஶ்ச ப்ரணீதம்' ப³ஹுவித⁴மேவ ||

ஶாகா²ந்தரீயகு³ணோபஸம்'ஹாரேண வைதி³கானுஷ்டா²னக்ர மவிஶேஷஜ்ஞானாய கல்பஸூத்ராணி | தானி ச ப்ரயோக³த்ரயபே⁴தா³த்த்ரிவிதா⁴னி | தத்ர ஹௌத்ரப்ரயோக³ப்ரதிபாத³கான் யாஶ்வலாயனஶாங்கா²யநாதி³- ப்ரணீதானி | ஆத்⁴வர்யவப்ரயோக³ப்ரதிபாத³கானி பௌ³தா⁴யனாபஸ்த - ம்ப³காத்யாயநாதி³ப்ரணீதானி | ஔத்³கா³த்ரப்ர - யோக³ப்ரதிபாத³கானி லாட்யாயனத்³ராஹ்யாயணாதி³ப்ரணீதானி ||

வைதீக கார்யங்களைச் செய்வதற்கு அமாவாசை போன்ற காலங்களை அறிந்து கொள்ள ஜ்யோதிஷம் தொகுக்கப்பட்டது. இதைத் தொகுத்தவர்கள்

பகவான் ஆதித்யா, கர்கா மற்றும் சிலர். இது பல்வேறு வகையாக உள்ளது.

வைதீக அனுஷ்டான கிரமங்களை அறிந்துகொள்ள கல்ப சூத்ரங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. பல்வேறு ஷாகாக்களின் குணங்கள் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பிரயோகங்கள் அடிப்படையில் அவை மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஹௌத்ரர்கள் (ரிக் வேதிகள்) பிரயோகிக்கக் கூடிய பிரயோகங்கள் யாஸ்வலாயன, ஶாங்கா²யந முதலிய முனிவர்களால் சூத்ரங்களாகக் கொடுக்கப் - பட்டிருக்கின்றன. யஜுர் வேதத்தைச் சேர்ந்த ஆத்⁴வர்யவர்களின் சூத்திரங்கள் பௌ³தா⁴யன, ஆபஸ்தம்ப³, காத்யாயந முதலியவன - வாகும். ஸாமவேதிகளான ஔத்³கா³த்ரர்களுக்கான சூத்திரங்கள் லாட்யாயன, த்³ராஹ்யாயன முதலியன.

एवं निरूपितः षण्णामङ्गानां प्रयोजनभेदः । चतुर्णामुपाङ्गानामधुनोच्यते —-----

तत्र सर्गप्रतिसर्गवंशमन्वन्तरवंशानुचरितप्रतिपादकानि भगवता बादरायणेन कृतानि पुराणानि । तानि च ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवं शैवं भागवतं नारदीयं मार्कण्डेयमाग्नेयं भविष्यं ब्रह्मवैवर्तं लैङ्गं वाराहं स्कान्दं वामनं कौर्मं मात्स्यं गारुडं ब्रह्माण्डं चेत्यष्टादश । "आद्यं सनत्कुमारेण प्रोक्तं वेदविदां वराः । द्वितीयं नारसिंहाख्यं तृतीयं नान्दमेव च ॥ चतुर्थं शिवधर्माख्यं दौर्वासं पञ्चमं विदुः । षष्ठं तु नारदीयाख्यं कापिलं सप्तमं विदुः ॥ अष्टमं मानवं प्रोक्तं ततश्चोशनसेरितम् । ततो ब्रह्माण्डसंज्ञं तु वारुणाख्यं ततः परम् ॥ ततः कालीपुराणाख्यं वासिष्ठं मुनिपुङ्गवाः । ततो वासिष्ठलैङ्गाख्यं प्रोक्तं माहेश्वरं परम् ॥ ततः साम्बपुराणाख्यं ततः सौरं महाद्भुतम् । पाराशरं ततः प्रोक्तं मारीचाख्यं ततः परम् ॥ भार्गवाख्यं ततः प्रोक्तं सर्वधर्मार्थसाधकम् ।' एवमुपपुराणान्यनेकप्रकाराणि द्रष्टव्यानि ।

ஏவம்' நிரூபித: ஷண்ணாமங்கா³னாம்' ப்ரயோஜனபே⁴த³: । சதுர்ணாமுபாங்கா³நாமது⁴னோச்யதே —-----

தத்ர ஸர்க³ப்ரதிஸர்க³வம்'ஶமன்வந்தரவம்'ஶானுசரிதப்ரதிபாத³கானி ப⁴க³வதா பா³த³ராயணேன க்ரு'தானி புராணானி । தானி ச ப்³ராஹ்ம பாத்³மம்' வைஷ்ணவம்' ஶைவம்' பா⁴க³வதம்' நாரதீ³யம்' மார்கண்டே³யமாக்³னேயம்' ப⁴விஷ்யம்' ப்³ரஹ்மவைவர்தம்' லைங்க³ம்' வாராஹம்' ஸ்காந்த³ம்' வாமனம்' கௌர்மம்' மாத்ஸ்யம்' கா³ருட³ம்' ப்³ரஹ்மாண்ட³ம்' சேத்யஷ்டாத³ஶ । "ஆத்³யம்' ஸனத்குமாரேண ப்ரோக்தம்' வேத³விதா³ம்' வரா: । த்³விதீயம்' நாரஸிம்'ஹாக்²யம்' த்ரு'தீயம்' நாந்த³மேவ ச ॥ சதுர்த²ம்' ஶிவத⁴ர்யாக்²யம்' தௌ³ர்வாஸம்' பஞ்சமம்' விது³: . ஷஷ்ட²ம்' து நாரதீ³யாக்²யம்' காபிலம்' ஸப்தமம்' விது³: ॥ அஷ்டமம்' மானவம்' ப்ரோக்தம்' ததஶ்சோஶனஸேரிதம் . ததோ ப்³ரஹ்மாண்ட³ஸஞ்ஜ்ஞம்' து வாருணாக்²யம்' தத: பரம் ॥ தத: காலீபுராணாக்²யம்' வாஸிஷ்ட²ம்' முனிபுங்க³வா: . ததோ

வாஸிஷ்ட²லைங்கா³க்²யம்’ ப்ரோக்தம்’ மாஹேஶ்வரம்’ பரம் || தத: ஸாம்ப³புராணாக்²யம்’ தத: ஸௌரம்’ மஹாத்³பு⁴தம் | பாராஶரம்’ தத: ப்ரோக்தம்’ மாரீசாக்²யம்’ தத: பரம் || பா⁴ர்க³வாக்²யம்’ தத: ப்ரோக்தம்’ ஸர்வத⁴ர்மார்த²ஸாத⁴கம் .’ ஏவமுபபுராணான்யனேகப்ரகாராணி த்³ரஷ்டவ்யானி |

இவ்வாறு ஆறு அங்கங்களின் நோக்கங்கள் விளக்கப்பட்டன. இப்பொழுது நான்கு உபாங்கங்களின் நோக்கங்கள் கூறப்படும். ப⁴க³வான் பா³த³ராயணரால் தொகுக்கப்பட்ட புராணங்கள் முதன்மையான படைப்பு, பின்னர் நிகழ்ந்த படைப்பு, அரச வம்சங்கள், மந்வந்த்ரங்கள் மற்றும் வம்சங்களின் சரித்திரம் ஆகியவைப் பற்றி கூறுகின்றன. அவற்றின் எண்ணிக்கை பதினெட்டு ஆகும். அவை ப்³ராஹ்ம , பத்³மம், வைஷ்ணவம், ஶைவம், பா⁴க³வதம், நாரதம்’ மார்கண்டே³யம், அக்³னேயம், ப⁴விஷ்யம், ப்³ரஹ்மவைவர்தம், லிங்க³ம், வாராஹம், ஸ்காந்த³ம், வாமனம், கௌர்மம், மாத்ஸ்யம், கா³ருட³,மற்றும் ப்³ரஹ்மாண்ட³ம். பல்வேறு உப புராணங்களைப் பற்றியும் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. வேதங்களை அறிந்தோர்களில் மேலான முதல் உப புராணம் சநத்குமாரர் பேசியிருக்கிறார். இரண்டாவது நரஸிம்ஹம், மூன்றாவது நாந்தம், நாலாவது சிவதர்மா, ஐந்தாவது தௌர்வாசம், ஆறாவது நாரதீயம், ஏழாவது கபிலம், எட்டாவது மாநவம் - உஷநாஸால் பேசப்பட்டது. பின்னர் ப்³ரஹ்மாண்டம் வாருணாராலும். பின்னர் வருவது காளிபுராணம் வசிஷ்டர் செய்தது. பின்னர் மாஹேஷ்வர்ரால் செய்யப்பட்ட வாஸிஷ்டாலங்கம். பின்னர் வருவது ஸாம்ப புராணம் பின்னர் அற்புதமான ஸௌரம். பின்னர் பாரசரம், மாரீச, பார்கவா அனைத்து தர்மார்த்த ஸாதகங்களைக் கூறக்கூடியது. இவ்வாறு உப புராணங்கள் பலவகையாக உள்ளன.

न्याय आन्वीक्षिकी पञ्चाध्यायी गौतमेन प्रणीता। प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजन-दृष्टान्तसिद्धान्तावयवतर्कनिर्णयवादजल्पवितण्डाहेत्वाभासच्छलजातिनिग्रहस्थानाख्यानां षोडशपदार्थानामुद्देशलक्षणपरीक्षाभिस्तत्त्वज्ञानं तस्याः प्रयोजनम् | एवं दशाध्याय्यात्मकं वैशेषिकं शास्त्रं कणादेन प्रणीतम्। द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायानां षण्णां पदार्थानामभावसप्तमानां साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां व्युत्पादनं तस्य प्रयोजनम् | एतदपि न्यायपदेनोक्तम् ||

ந்யாய ஆன்வீக்ஷிகீ பஞ்சாத்⁴யாயீ கௌ³தமேன ப்ரணீதா| ப்ரமாணப்ரமேயஸம்’ஶயப்ரயோஜன- த்³ரு’ஷ்டாந்தஸித்³தா⁴ந் - தாவயவதர்கநிர்ணயவாத³ஜல்பவிதண்டா³ஹேத்வாபா⁴ஸச்ச²லஜாதிநிக்³ரஹஸ்தா²னாக்²யானாம்’ ஷோட³ஶபதா³ர்தா²நாமுத்³தே³ஶலக்ஷணபரீக்ஷா - பி⁴ஸ்தத்த்வஜ்ஞானம்’

தஸ்யா꞉ ப்ரயோஜனம் | ஏவம்’ த³ஶாத்⁴யாய்யாத்மகம்’ வைஶேஷிகம்’ ஶாஸ்த்ரம்’ கணாதே³ன ப்ரணீதம். த்³ரவ்யகு³ணகர்மஸாமான்யவிஶேஷஸமவாயானாம்’ ஷண்ணாம்’ பதா³ர்தா²நாமபா⁴வஸப்தமானாம்’ ஸாத⁴ர்ம்யவைத⁴ர்ம்யாப்⁴யாம்’ வ்யுத்பாத³னம்’ தஸ்ய ப்ரயோஜனம் | ஏதத³பி ந்யாயபதே³னோக்தம் ||

நியாய ஆன்வீக்ஷிகீ என்ற நூல் ஐந்து அத்யாயங்களுடையது. கௌதமரால் தொகுக்கப்பட்டது. இந்த நூலின் நோக்கம் உண்மையான அறிவை அடைவது. சரியான அறிவை அடையும் பதினாறு அம்சங்களைப் பட்டியலிட்டு சொற்றொடர்களின் அர்த்தத்தை நிர்ணயம் செய்து அவற்றை சோதிப்பதாகும். சரியான அறிவை அடையும் அந்தப் பதினாறு அம்சங்கள் சரியான அறிவின் பிரயோஜனம், சந்தேகம், நோக்கம், உதாரணம், நிர்ணயமான முடிவு , பாகங்கள், மறைமுகமான வாதம், உறுதியான அறிவு, உண்மையின் பக்கம் வைக்கப்படும் வாதம், வெற்றிக்கான வாதம், அழிவுகரமான வாதம், தவறான காரணம், வாதங்களைச் சரிபார்த்தல், சரியானது போல் தோன்றும் எதிர்ப்புகள், பாதிக்கப் படக்கூடிய விஷயம். பத்து அத்யாயங்களைக் கொண்ட வைஶேஷிக சாஸ்த்ரம் கணாதே³னரால் தொகுக்கப்பட்டது. இது ஆறு வகையான விஷயங்களை விளக்குகிறது. அவையாவன பதார்த்தம், தரம், செயல், பொதுவானது, விஶேஷமானது, உரித்தான குணம், ஏழாவது அம்சம் ஒன்று போல் இருக்கும் வேறாக இருக்கும் அம்சங்களுடன் சேராமல் இருக்கும் தன்மை. இது நியாய என்ற சொல்லும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

एवं मीमांसाऽपि द्विविधा, कर्ममीमांसा शारीरकमीमांसा चेति । तत्र द्वादशाध्यायी कर्ममीमांसा "अथातो धर्मजिज्ञासा" इत्यादिः "अन्वाहार्ये च दर्शनात्" इत्यन्ता भगवता जैमिनिना प्रणीता । तत्र धर्मप्रमाणम् धर्मभेदाभेदौ शेषशेषिभावः । क्रत्वर्थपुरुषार्थभेदेन प्रयुक्तिविशेषः, श्रुत्यर्थपठनादिभिः क्रमभेदः अधिकारविशेषः सामान्यातिदेशः विशेषातिदेशः ऊहः बाधः तन्त्रं प्रसङ्गश्चेति क्रमेण द्वादशानामध्यायानामर्थः ।

तथा संकर्षणकाण्डमप्यध्यायचतुष्टयात्मकं जैमिनिप्रणीतम् । तच्च देवताकाण्डसंज्ञया प्रसिद्धमप्युपासनाख्यकर्मप्रतिपादकत्वात्कर्ममीमांसान्तर्गतमेव ।

ஏவம்’ மீமாம்’ஸா(அ)பி த்³விவிதா⁴, கர்மமீமாம்’ஸா ஶாரீரகமீமாம்’ஸா சேதி | தத்ர த்³வாத³ஶாத்⁴யாயீ கர்மமீமாம்’ஸா "அதா²தோ த⁴ர்மஜிஜ்ஞாஸா" இத்யாதி³꞉ "அன்வாஹார்யே ச த³ர்ஶனாத்" இத்யந்தா ப⁴க³வதா ஜைமினினா ப்ரணீதா | தத்ர த⁴ர்மப்ரமாணம் த⁴ர்மபே⁴தா³பே⁴தௌ³ ஶேஷஶேஷிபா⁴வ꞉ | க்ரத்வர்த²புருஷா - ர்த²பே⁴தே³ன ப்ரயுக்திவிஶேஷ꞉, ஶ்ருத்யர்த²பட²நாதி³பி⁴꞉ க்ரமபே⁴த³꞉ அதி⁴காரவிஶேஷ꞉ ஸாமான்யாதிதே³ஶ꞉ விஶேஷாதிதே³ஶ꞉ ஊஹ꞉ பா³த⁴꞉ தந்த்ரம்’ ப்ரஸங்க³ஶ்சேதி

க்ரமேண த்³வாத³ஶாநாமத்⁴யாயாநாமர்த²: |

ததா² ஸங்கர்ஷணகாண்ட³மப்யத்⁴யாயசதுஷ்டயாத்மகம்’ ஜைமினிப்ரணீதம் | தச்ச தே³வதாகாண்ட³ஸஞ்ஜ்ஞயா ப்ரஸித்³த⁴மப்யு - பாஸனாக்²யகர்மப்ரதிபாத³கத்வாத்கர்மமீமாம்’ஸாந்தர்க³தமேவ |

கர்மமீமாம்ஸா என்றும் ஶாரீரகமீமாம்’ஸா என்றும் மீமாம்ஸா இரு பிரிவுகளாக இருக்கிறது. கர்மமீமாம்ஸா பன்னிரண்டு அத்யாயங்களைக் கொண்டது "அதா²தோ த⁴ர்மஜிஜ்ஞாஸா" என்று தொடங்கி "அன்வாஹார்யே ச த³ர்ஶனாத்" என்று முடிகிறது. இது பகவான் ஜைமினி முனிவரால் தொகுக்கப்பட்டது. பன்னிரெண்டு அத்யாயங்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ள தலைப்புகள் பின்வருமாறு :- த⁴ர்மப்ரமாணம், த⁴ர்மபே⁴தா³பே⁴தௌ³, ஶேஷஶேஷிபா⁴வ:, க்ரத்வர்த²புருஷார்த²பே⁴தே³ன, ப்ரயுக்திவிஶேஷ:, ஶ்ருத்யர்த²பட²நா - தி³பி⁴:, க்ரமபே⁴த³:, அதி⁴காரவிஶேஷ:, ஸாமான்யாதிதே³ஶ:, விஶேஷாதிதே³ஶ:, ஊஹ:, பா³த⁴: , தந்த்ரம், ப்ரஸங்க³ம்

நான்கு அத்யாயங்களைக் கொண்ட ஸங்கர்ஷணகாண்டமும், ஜைமினியால் தொகுக்கப்பட்டது. இது தேவதாகாண்டம் என்ற பெயரால் அறியப்பட்டாலும் இது கர்ம மீமாஸத்தின் கீழ் வருகிறது. இதற்குக் காரணம் உபாஸனா என்ற கர்மாவை இது விளக்குவது தான்.

तथा चतुरध्यायी शारीरकमीमांसा 'अथातो ब्रहमजिज्ञासा इत्यादिः, 'अनावृत्तिः शब्दात्' इत्यन्ता जीवब्रहमैकत्वसाक्षात्कारहेतुः श्रवणाख्यविचारप्रतिपादकान्न्यायानुपदर्शयन्ती भगवता बादरायणेन कृता । तत्र सर्वेषामपि वेदान्तवाक्यानां साक्षात्परम्परया वा प्रत्यगभिन्नाद्वितीये ब्रहमणि तात्पर्यमिति समन्वयः प्रथमाध्यायेन प्रदर्शितः । तत्र च प्रथमे पादे स्पष्टब्रहमलिङ्गयुक्तानि वाक्यानि विचारितानि । द्वितीये तु अस्पष्टब्रहमलिङ्गानि उपास्यब्रहविषयाणि । तृतीये पादे अस्पष्टब्रहमलिङ्गानि प्रायशो ज्ञेयब्रहमविषयाणि । एवं पादत्रयेणं वाक्यविचारः समापितः । चतुर्थपादे तु प्रधानविषयत्वेन संदिहयमानान्यव्यक्ताजादिपदानि चिन्तितानि ।

ததா² சதுரத்⁴யாயீ ஶாரீரகமீமாம்’ஸா 'அதா²தோ ப்³ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா இத்யாதி³:, 'அனாவ்ரு’த்தி: ஶப்³தா³த்' இத்யந்தா ஜீவப்³ரஹ்மைகத்வஸாக்ஷாத்காரஹேது: ஶ்ரவணாக்²யவிசாரப்ரதி - பாத³காந்ந்யாயானுபத³ர்ஶயந்தீ ப⁴க³வதா பா³த³ராயணேன க்ரு’தா | தத்ர ஸர்வேஷாமபி வேதா³ந்தவாக்யானாம்’ ஸாக்ஷாத்பரம்பரயா வா ப்ரத்யக³பி⁴ந்நாத்³விதீயே ப்³ரஹ்மணி தாத்பர்யமிதி ஸமன்வய: ப்ரத²மாத்⁴யாயேன ப்ரத³ர்ஶித: | தத்ர ச ப்ரத²மே பாதே³ ஸ்பஷ்டப்³ரஹ்மலிங்க³யுக்தானி வாக்யானி விசாரிதானி . த்³விதீயே து அஸ்பஷ்டப்³ரஹ்லிங்கா³னி உபாஸ்யப்³ரஹவிஷயாணி |

த்ரு'தீயே பாதே³ அஸ்பஷ்டப்³ரஹ்மலிங்கா³னி ப்ராயஶோ ஜ்ஞேயப்³ரஹ்மவிஷயாணி | ஏவம்' பாத³த்ரயேணம்' வாக்யவிசார: ஸமாபித: | சதுர்த²பாதே³ து ப்ரதா⁴னவிஷயத்வேன ஸந்தி³ஹ்யமானான்யவ்யக்தாஜாதி³பதா³னி சிந்திதானி |

ஶாரீரகமீமாம்'ஸா நான்கு அத்யாயங்கள் உடையது. இது 'அதா²தோ ப்³ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா' என்று தொடங்கி 'அனாவ்ரு'த்தி: ஶப்³தா³த்' என்று முடிகிறது. இது ஜீவப்³ரஹ்ம ஐக்கியத்தன் ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு உதவியாக உள்ளது. ஶ்ரவணாம் செய்யும் முறை பற்றிக் கூறுகிறது. ப⁴க³வான் பா³த³ராயணரால் இது தொகுக்கப்பட்டது. இந்நூலின் முதல் அத்யாயத்தில் அனைத்து வேதா³ந்த வாக்கியங்கள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சொல்லும் விஷயம் அத்வைதப்ரஹ்மன் ஆகும். இதுவும் உள்ளுறையும் ஆத்மாவும் ஒன்றேயாகும். இந்த நூலின் முதல் அத்தியாயத்தின் முதல் பாதத்தில் ப்ரஹ்மனைப் பற்றிக் கூறும் வாக்கியங்களைப் பற்றிய விசாரம் செய்யப்படுகிறது. இரண்டாவது பாதத்தில் ப்ரஹ்மனைத் தியானிப்பது பற்றிய வாசகங்கள் விசாரம் செய்யப்படுகின்றன. ப்ரஹ்மனைப் பற்றிய குறிப்பிடும் அடையாள வாக்கியங்களும் விசாரம் செய்யப்படுகின்றன. மூன்றாவது பாதத்தில் ப்ரஹ்மனைப் பற்றிய விசாரம் செய்கிறது. இம்மூன்று பாதங்களிலும் வாக்ய விசாரம் முற்றுப் பெறுகிறது. நான்காவது பாதத்தில் முக்கியமான விஷயம் 'அவ்யக்தா' 'அஜா' முதலிய சொற்களையும் அவற்றுடனான சந்தேகங்களையும் நிவர்த்தி செய்வதாகும்.

एवं वेदान्तानामद्वितीये ब्रह्मणि सिद्ध समन्वये, तत्र संभावितं स्मृतितर्कादिविरोधमाशङ्क्य तत्परिहारः क्रियत इत्यविरोधो द्वितीयाध्यायेन दर्शितः । तत्राद्यपादे साङ्ख्ययोगकाणादादिस्मृतिभिः सांख्यादिप्रयुक्तैस्तर्कैश्च विरोधो वेदान्तसमन्वयस्य परिहृतः। द्वितीये पादे सांख्यादिमतानां दुष्टत्वं प्रतिपादितम्, स्वपक्षस्थापनपरपक्षनिराकरणरूपपर्वद्वयात्मकत्वाद्विचारस्य । तृतीये पादे महाभूतसृष्ट्यादिश्रुतीनां परस्परविरोधः पूर्वभागेण परिहृतः । उत्तरभागेण तु जीवविषयाणाम् । चतुर्थपादे इन्द्रियविषयश्रुतीनां विरोधः परिहृतः ।

ஏவம்' வேதா³ந்தாநாமத்³விதீயே ப்³ரஹ்மணி ஸித்³த⁴ ஸமன்வயே, தத்ர ஸம்பா⁴விதம்' ஸ்ம்ரு'திதர்காதி³விரோத⁴மாஶங்க்ய தத்பரிஹார: க்ரியத இத்யவிரோதோ⁴ த்³விதீயாத்⁴யாயேன த³ர்ஶித: | தத்ராத்³யபாதே³ ஸாங்க்²யயோக³காணாதா³தி³ஸ்ம்ரு'திபி⁴: ஸாங்க்²யாதி³ப்ரயுக்தை - ஸ்தர்கைஶ்ச விரோதோ⁴ வேதா³ந்தஸமன்வயஸ்ய பரிஹ்ரு'த:| த்³விதீயே பாதே³ ஸாங்க்²யாதி³மதானாம்' து³ஷ்டத்வம்' ப்ரதிபாதி³தம், ஸ்வபக்ஷஸ்தா²பனபரபக்ஷநிராகரணரூபபர்வத்³வயாத்மகத்வாத்³விசாரஸ்ய |

த்ரு’தீயே பாதே³ மஹாபூ⁴தஸ்ரு’ஷ்ட்யாதி³ஶ்ருதீனாம்’ பரஸ்பரவிரோத⁴: பூர்வபா⁴கே³ண பரிஹ்ரு’த: | உத்தரபா⁴கே³ண து ஜீவவிஷயாணாம் | சதுர்த²பாதே³ இந்த்³ரியவிஷயஶ்ருதீனாம்’ விரோத⁴: பரிஹ்ரு’த: |

வேதந்தத்தின் முழுமையான விஷயம் அத்வைத ப்ரஹ்மம் என்பதை நிலைநிறுத்திய பின், ஸ்மிருதி, தர்க்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எழுப்பப்படும் ஆக்ஷேபணைகளுக்கு பதில்கள் இரண்டாவது அத்யாயத்தில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்பதும் இதில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அத்யாயத்தின் முதல் பாதத்தில் ஸாங்க்²யா, யோக³, வைஷேஷிகா முதலியவை வேதாந்த கருத்துக்களுக்கு எதிராக எழுப்பும் ஆக்ஷேபணைகளுக்குக்கும், ஸாங்க்யத்தின் அடிப்படையில் எழுப்பப்படும் தர்க்கங்களுக்கும் விடையளிக்கப்பட்டிள்ளது. இரண்டாவது பாதத்தில் ஸாங்க்ய மற்றும் உள்ள பிரிவுகளும் தவறானவை என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது . விசாரத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் உள்ளன. முதலாவது தன்னுடைய கொள்கையை நிரூபணம் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது பிரதிவாதியின் கருத்தைத் தவறு என்று நிரூபணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விரண்டு தேவைகளும் இதில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது பாதத்தில், ஸூக்ஷ்ம பூதங்களின் படைப்பு முதலியவை பற்றிய ஸ்ருதி வாக்யங்களில் உள்ள முரண்பாடுகள் முதலில் சமன்வயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது பக்கத்தில் ஜீவனைப்பற்றிய முரண்பாடுகள். சமன்வயம் செய்யப்பட்டுள்ளன. நான்காவது பாதத்தில் ஸ்ருதியில் இந்த்ரியங்கள் முதலிய விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களில் உள்ள முரண்பாடுகள் சமன்வயம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

तृतीयेऽध्याये साधननिरूपणम् । तत्र प्रथमे पादे जीवस्य परलोकगमनागमननिरूपणेन वैराग्यं निरूपितम्। द्वितीये पादे पूर्वभागेण त्वंपदार्थः शोधितः | उत्तरभागेण तत्पदार्थः । तृतीये पादे निर्गुणे ब्रह्मणि नानाशाखापठितपुनरुक्तपदोपसंहारः कृतः ; प्रसङ्गाच्च सगुणनिर्गुणविद्यासु शाखान्तरीय-गुणोपसंहारानुपसंहारौ निरूपितौ । चतुर्थे पादे निर्गुणब्रह्मविद्याया बहिरङ्ग-साधनान्याश्रमयज्ञादीन्यन्तरङ्गसाधनानि शमदमादीनि श्रवणनिदिध्यासनादीनि च निरूपितानि ।

த்ரு’தீயே(அ)த்⁴யாயே ஸாத⁴னநிரூபணம் | தத்ர ப்ரத²மே பாதே³ ஜீவஸ்ய பரலோகக³மநாக³மனநிரூபணேன வைராக்³யம்’ நிரூபிதம் | த்³விதீயே பாதே³ பூர்வபா⁴கே³ண த்வம்பதா³ர்த²: ஶோதி⁴த: | உத்தரபா⁴கே³ண தத்பதா³ர்த²: | த்ரு’தீயே பாதே³ நிர்கு³ணே ப்³ரஹ்மணி நாநாஶாகா²படி²தபுனருக்தபதோ³பஸம்’ஹார: க்ரு’த: ; ப்ரஸங்கா³ச்ச ஸகு³ணநிர்கு³ணவித்³யாஸு ஶாகா²ந்தரீய- கு³ணோபஸம்’ஹா -

ரானுபஸம்’ஹாரௌ நிரூபிதௌ | சதுர்தே² பாதே³ நிர்கு³ண - ப்³ரஹ்மவித்³யாயா ப³ஹிரங்க³- ஸாத⁴னான்யாஶ்ரமயஜ் - ஞாதீ³ன்யந்தரங்க³ஸாத⁴னானி ஶமத³மாதீ³னி ஶ்ரவணனிதி³த்⁴யா - ஸநாதீ³னி ச நிரூபிதானி |

மூன்றாவது அத்யாயம் சாதனமாக செய்ய வேண்டிய முயற்சிகளை விளக்குகிறது. முதல்பாதத்தில் ஜீவனின் பரலோகம் சென்று திரும்பும் வர்ணணையச் செய்து வைராக்யம் ஏன் அவசியம் என வலியுறுத்துகிறது. இரண்டாவது பாதத்தில் முற்பகுதியில் ‘த்வம்’ பதம் விசாரம் செய்யப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதியில் ‘தத்’ பதம் விசாரம் செய்யப்படுகிறது. மூன்றாவது பாதத்தில், நிர்புணப்ரஹ்மஸ் பற்றிய, பல ஷாகைகளில் திரும்பதிரும்ப கூறப்படுள்ள பதங்கள் ஒன்றினைக்கப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு ஷாகாக்களில் கூறப்பட்டுள்ள நிர்குண, ஸகுண உபாஸனைகளைப்பற்றிய ஸம்ஹாரம் இதில் உள்ளது. நான்காவது பாதத்தில் நிர்குணப்ரஹ்ம தியானத்தின் வெளிப்புற அந்தரங்க சாதனைகள், கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் ச்ரவணம், நிதித்யாஸனம் பற்றிய விளக்கங்களும் உள்ளன.

चतुर्थेऽध्याये सगुणनिर्गुणविद्ययोः फलविशेषनिर्णयः कृतः । तत्र प्रथमे पादे श्रवणाद्यावृत्त्या निर्गुणं ब्रह्म साक्षात्कृत्य जीवतः पापपुण्यालेपलक्षणा जीवन्मुक्तिरभिहिता । द्वितीये पादे म्रियमाणस्योत्क्रान्तिप्रकारश्चिन्तितः । तृतीये पादे सगुणब्रह्मविदो मृतस्योत्तरमार्गोऽभिहितः । चतुर्थे पादे पूर्वभागेण निर्गुणब्रह्मविदो विदेहकैवल्यप्राप्तिरुक्ता । उत्तरभागेण सगुणब्रह्मविदो ब्रह्मलोकस्थितिरुक्तेति । इदमेव सर्वशाश्त्राणां मूर्धन्यम् । शास्त्रान्तरं सर्वमस्यैव शेषभूतमितीदमेव मुमुक्षुभिरादरणीयं श्रीशंकरभगवत्पादोक्तप्रकारेणेति रहस्यम् ॥

சதுர்தே²(அ)த்⁴யாயே ஸகு³ணநிர்கு³ணவித்³யயோ: ப²லவிஶேஷநிர்ணய: க்ரு’த: | தத்ர ப்ரத²மே பாதே³ ஶ்ரவணாத்³யாவ்ரு’த்த்யா நிர்கு³ணம்’ ப்³ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்க்ரு’த்ய ஜீவத: பாபபுண்யாலேபலக்ஷணா ஜீவன்முக்திரபி⁴ஹிதா | த்³விதீயே பாதே³ ம்ரியமாணஸ்யோத்க்ராந்திப்ரகாரஶ்சிந்தித: | த்ரு’தீயே பாதே³ ஸகு³ணப்³ரஹ்மவிதோ³ ம்ரு’தஸ்யோத்தரமார்கோ³(அ)பி⁴ஹித: | சதுர்தே² பாதே³ பூர்வபா⁴கே³ண நிர்கு³ணப்³ரஹ்மவிதோ³ விதே³ஹகைவல் - யப்ராப்திருக்தா | உத்தரபா⁴கே³ண ஸகு³ணப்³ரஹ்மவிதோ³ ப்³ரஹ்மலோகஸ்தி²திருக்தேதி | இத³மேவ ஸர்வஶாஶ்த்ராணாம்’ மூர்த⁴ன்யம் . ஶாஸ்த்ராந்தரம்’ ஸர்வமஸ்யைவ ஶேஷபூ⁴தமிதீத³மேவ முமுக்ஷுபி⁴ராத³ரணீயம்’ ஶ்ரீஶங்கரப⁴க³வத்பாதோ³க்தப்ரகாரேணேதி ரஹஸ்யம் ||

நான்காவது அத்யாயத்தில் ஸகுணவித்யா மற்றும் நிர்குணவித்யா ஆகியவற்றின் பலன்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு நிர்ணயம்

செய்யப்படுகிறது. இதன் முதல் பாதத்தில் , திரும்பத்திரும்ப ச்ரவணம், முதலியவற்றைச் செய்து நிர்குணப்ரஹ்மத்தை உணர்ந்த ஒருவர், அதன்பின் வாழும்பொழுது பாப புண்யங்களால் பாதிக்கப்படாத ஜீவன் முக்தியை அடைந்தவராக இருக்கிறார். (பாப புண்யங்களைக் கொண்ட ப்ராரப்தகர்மா உடல் வீழும் வரை தொடரும், ஆனால் ஜீவன் முக்தன் அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை). இரண்டாவது பாதத்தில் இறக்கும் மனிதனின் உயிர் எவ்வாறு பிரிகிறது என்பது விவாதிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது பாதத்தில் ஸகுணப்ரஹ்மனை அறிந்தவர் இறந்தபின் வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் பாதைபற்றி வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான்காவது பாதத்தின் முற்பகுதியில் நிர்குணப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவர் அடையும் விதேஹ கைவல்யம் பற்றி வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்பகுதியில், ஸகுணப்ரஹ்மத்தை தியானிப்பவன் ப்ரஹ்ம லோகத்தில் எவ்வாறு தங்கியிருக்கிறார் என்பது பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது அனைத்து சாஸ்த்ரங்களுக்கும் உச்சமாகும். மோக்ஷத்தை நாடுபவர்கள் இதைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும். ஏனெனில் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாள் கூறியவாறு, மற்ற சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் இதற்குக் கீழானது தான்.

एवं धर्मशास्त्राणि मनुयाज्ञवल्क्यविष्णुयमाङ्गिरोवसिष्ठदक्षसंवर्तशातातपपराशरगौतमशङ्खलि - खितहारीतापस्तम्बोशनोव्यासकात्यायनबृहस्पतिदेवलनारदपैठीनसिप्रभृति भिः कृतानि वर्णाश्रमधर्मविशेषाणां विभागेन प्रतिपादकानि । एवं व्यासकृतं महाभारतं वाल्मीकिकृतं रामायणं च धर्मशास्त्र एवान्तर्भूतं स्वयमितिहासत्वेन प्रसिद्धम् । सांख्यादीनां धर्मशास्त्रान्तर्भावेऽपीह स्वशब्देनैव निर्देशात्पृथगेव संगतिर्वाच्या ।

ஏவம்' த4ர்மஶாஸ்த்ராணி மனுயாஜ்ஞவல்க்யவிஷ்ணுயமாங்கி3ரோ - வஸிஷ்ட2த3க்ஷஸம்'வர்தஶாதாதபபராஶரகௌ3தமஶங்க2லி - கி2தஹாரீதா - பஸ்தம்போ3ஶனோவ்யாஸகாத்யாயனப்3ரு'ஹஸ்பதிதே3வலநாரத3பைடீ2னஸிப்ரப்4ரு'தி பி4: க்ரு'தானி வர்ணாஶ்ரமத4ர்மவி - ஶேஷாணாம்' விபா4கே3ன ப்ரதிபாத3கானி | ஏவம்' வ்யாஸக்ரு'தம்' மஹாபா4ரதம்' வால்மீகிக்ரு'தம்' ராமாயணம்' ச த4ர்மஶாஸ்த்ர ஏவாந்தர்பூ4தம்' ஸ்வயமிதிஹாஸத்வேன ப்ரஸித்3த4ம்| ஸாங்க்2யாதீ3னாம்' த4ர்மஶாஸ்த்ராந்தர்பா4வே(அ)பீஹ ஸ்வஶப்3தே3னைவ நிர்தே3ஶாத் - ப்ரு'த2கே3வ ஸங்க3திர்வாச்யா |

மனு, யாஜ்ஞயவல்கியர், விஷ்ணு, யமா, அங்கிரஸ், வஸிஷ்ட, தக்ஷ, ஸம்வர்த்தா, ஶாதாதா, பராஶரா, கௌதம, ஶங்க, லிகித, ஹாரீதா, ஆபஸ்தம்ப, உஶானா, வ்யாஸா, காத்யாயனா, பிரஹஸ்பதி, தேவலா, நாரதா, பைதீநாஸி

மற்றும் பலரால் தொகுக்கப்பட்ட, தர்ம ஸாஸ்திரங்கள் வர்ணங்களையும், ஆச்ரமங்களையும் பற்றிய பல விவரங்களை அளிக்கின்றன. இதுபோல வியாஸரால் தொகுக்கப்பட்ட மஹாபாரதமும், வால்மீகி இயற்றிய ராமாயணமும் தர்ம ஸாஸ்திரங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை இதிஹாசம் என்ற பெயர்களால் அறியப்படுகின்றன. ஸாங்கியம் முதலியன தர்ம ஸாஸ்திரங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்றாலும் அவை தனியாகவே கருதப்பட வேண்டும். இதற்க்கு காரணம் அவை அவற்றின் பெயரால் அறியப்படுவதுதான்.

अथ वेदचतुष्टयस्य क्रमेण चत्वार उपवेदाः। तत्रायुर्वेदस्याष्टौ स्थानानि भवन्ति सूत्रं शारीरमैन्द्रियं चिकित्सा निदानं विमानं विकल्पः सिद्धिश्चेति ब्रह्मप्रजापत्यश्विधन्वन्तरीन्द्रभरद्वाजात्रेयाग्निवे - श्यादिभिरुपदिष्टश्चरकेण संक्षिप्तः । तत्रैव सुश्रुतेन पञ्चस्थानात्मकं प्रस्थानान्तरं कृतम् । एवं वाग्भटादिनाऽपि बहुधेति न शास्त्रभेदः । कामशास्त्रमप्यायुर्वेदान्तर्गतमेव । तत्रैव सुश्रुतेन वाजीकरणाख्यकामशास्त्राभिधानात् । तत्र वात्स्यायनेन पञ्चाध्याय्यात्मकं कामशास्त्रं प्रणीतम् । तस्य च विषयवैराग्यमेव प्रयोजनम् । शास्त्रोद्दीपितमार्गेणापि विषयभोगे दुःखमात्रपर्यवसानात्। चिकित्साशास्त्रस्य रोगतत्साधनरोगनिवृत्तितत्साधनज्ञानं प्रयोजनम् ||

அத² வேத³சதுஷ்டயஸ்ய க்ரமேண சத்வார உபவேதா³:| தத்ராயுர்வேத³ஸ்யாஷ்டௌ ஸ்தா²னானி ப⁴வந்தி ஸூத்ரம்' ஶாரீரமைந்த்³ரியம்' சிகித்ஸா நிதா³னம்' விமானம்' விகல்ப: ஸித்³தி⁴ஶ்சேதி ப்³ரஹ்மப்ரஜாபத்யஶ்வித⁴ன்வந்தரீந்த்³ரப⁴ரத்³வாஜாத்ரேயாக்³னிவே - ஶ்யாதி³பி⁴ருபதி³ஷ்டஶ்சரகேண ஸங்க்ஷிப்த: | தத்ரைவ ஸுஶ்ருதேன பஞ்சஸ்தா²னாத்மகம்' ப்ரஸ்தா²னாந்தரம்' க்ரு'தம் | ஏவம்' வாக்³ப⁴டாதி³னா(அ)பி ப³ஹுதே⁴தி ந ஶாஸ்த்ரபே⁴த³: | காமஶாஸ்த்ரமப்யாயுர்வேதா³ந்தர்க³தமேவ | தத்ரைவ ஸுஶ்ருதேன வாஜீகரணாக்²யகாமஶாஸ்த்ராபி⁴தா⁴னாத் | தத்ர வாத்ஸ்யாயனேன பஞ்சாத்⁴யாய்யாத்மகம்' காமஶாஸ்த்ரம்' ப்ரணீதம் | தஸ்ய ச விஷயவைராக்³யமேவ ப்ரயோஜனம் | ஶாஸ்த்ரோத்³தீ³பிதமார்கே³ணாபி விஷயபோ⁴கே³ து³:க²மாத்ரபர்யவஸானாத். சிகித்ஸாஶாஸ்த்ரஸ்ய ரோக³தத்ஸாத⁴னரோக³நிவ்ரு'த்திதத்ஸாத⁴னஜ்ஞானம்' ப்ரயோஜனம் ||

நான்கு வேதங்களுடன் தெடர்புடைய உபவேதங்கள் நான்காகும். ஆயுர்வேதத்தில் எட்டு பாகங்கள் உள்ளன. அவை சூத்ரம், ஶரீரம், ஐந்திரியம், சிகித்ஸா, நிதானம், விமானம், விகல்ப மற்றும் ஸித்தி. இவற்றை ப்ரஹ்ம ப்ராஜபதி, ஆஷ்வி, தந்வந்தரி, இந்திரா, பரத்வாஜ , ஆத்ரேய, அக்னிவேஶ்யா

மற்றும் சிலர் விளக்கியருக்கிறார்கள். இவற்றை ஒருங்கிணைத்தவர் சரக. சுச்ருதா என்பவர் ஐந்து பாகங்களைக்கொண்ட இதே விஷயத்தைப் பற்றிய நூலை இயற்றியிருக்கிறார் மற்றும் வாக்பதாவும் சிலரும் சிலநூல்களை இயற்றியிருக்கிறார்கள். பல நூல்கள் இருந்த போதிலும், ஸாஸ்திரங்களல் எவ்வித பேதமுமில்லை. காமசூத்ரம் ஆயுர்வேதத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குக்காரணம் வாஜிகரணா என்ற பெயரில் சுச்ருதா காம ஸாஸ்தரம் பற்றி எழுதியுள்ள நூலும் இங்கு சேர்க்கப்பட்டிருப்பது தான். ஐந்து பாகங்களையுடைய ஆகம ஸாஸ்த்ரா வாத்ஸ்யாயனரால் தொகுக்கப்பட்டது. புலன் இன்பங்களின் வைராக்கியம் உண்டாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இது இயற்றப்பட்டது. ஸாஸ்த்ரங்கள் காட்டிய வழியில் புலன் இன்பங்களை அனுபவித்தாலும் அதன் இறுதி துயரமாகத்தான் இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அந்த நூல் இயற்றப்பட்டது. சிகிச்சை, ஸாஸ்த்ரத்தின் பிரயோஜனம், வியாதி பற்றிய ஞானம், அதன் மூலகாரணம், வியாதியிலிருந்து நிவாரணம், அதற்குரிய ஞானத்தை கூறுகிறது.

एवं धनुर्वेदः पादचतुष्टयात्मको विश्वामित्रप्रणीतः । तत्र प्रथमो दीक्षापादः; द्वितीयः संग्रहपादः । तृतीयः सिद्धिपादः। चतुर्थः प्रयोगपादः । तत्र प्रथमे पादे धनुर्लक्षणमधिकारिनिरूपणं च कृतम् । अत्र धनुःशब्दश्चापे रूढोऽपि धनुर्विधायुधे प्रवर्तते । तच्चतुर्विधं मुक्तममुक्तं मुक्तामुक्तं यन्त्रमुक्तं चेति। मुक्तं चक्रादि । अमुक्तं खड्गादि । मुक्तामुक्तं शल्यावान्तरभेदादि । यन्त्रमुक्तं शरादि । तत्र मुक्तमस्त्रमुच्यते । अमुक्तं शस्त्रमित्युच्यते । तदपि ब्राह्मवैष्णवपाशुपतप्राजापत्याग्नेयादिभेदादनेकविधम् । एवं साधिदैवतेषु समन्त्रकेषु चतुर्विधायुधेषु येषामधिकारः क्षत्रियकुमाराणां तदनुयायिनां च, ते सर्वे चतुर्विधाः पदातिरथगजतुरगारूढा इति ।

दीक्षाभिषेकशकुनमङ्गलकरणादिकं च सर्वमपि प्रथमे पादे निरूपितम् । सर्वेषां शस्त्रविशेषाणामाचार्यस्य च लक्षणपूर्वकं संग्रहणप्रकारो दर्शितो द्वितीयपादे । गुरुसंप्रदायसिद्धानां शस्त्रविशेषाणां पुनः पुनरभ्यासो मन्त्रदेवतासिद्धिकरणमपि निरूपितं तृतीयपादे । एवं देवतार्चनाम्यासादिभिः सिद्धानामस्त्रविशेषाणां प्रयोगश्चतुर्थपादे निरूपितः । क्षत्रियाणां स्वधर्मयुद्धाचरणं दुष्टस्य दण्डश्चोरादिभ्यः प्रजापालनं च धनुर्वेदस्य प्रयोजनम् । एवं च ब्रह्मप्रजापत्यादिक्रमेण विश्वामित्रप्रणीतं धनुर्वेदशास्त्रम् ||

ஏவம்’ த4னுர்வேத3: பாத3சதுஷ்டயாத்மகோ விஶ்வாமித்ரப்ரணீத: | தத்ர ப்ரத2மோ தீ3க்ஷாபாத3:; த்3விதீய: ஸங்க்3ரஹபாத3: | த்ருதீய: ஸித்3தி4பாத3:. சதுர்த2: ப்ரயோக3பாத3: | தத்ர ப்ரத2மே பாதே3 த4னுர்லக்ஷணமதி4காரிநிரூபணம்’ ச க்ருதம் | அத்ர த4னு:ஶப்3த3ஶ்சாபே ரூடோ4(அ)பி த4னுர்விதா4யுதே4 ப்ரவர்ததே | தச்சதுர்வித4ம்’

முக்தமமுக்தம்' முக்தாமுக்தம்' யந்த்ரமுக்தம்' சேதி. முக்தம்' சக்ராதி3 | அமுக்தம்' க2ட்3கா3தி3 | முக்தாமுக்தம்' ஶல்யாவாந்தரபே4தா3தி3 | யந்த்ரமுக்தம்' ஶராதி3 | தத்ர முக்தமஸ்த்ரமுச்யதே | அமுக்தம்' ஶஸ்த்ரமித்யுச்யதே | தத3பி ப்3ராஹ்மவைஷ்ணவபாஶுபதப் - ராஜாபத்யாக்3னேயாதி3பே4தா3த3னேகவித4ம் | ஏவம்' ஸாதி4தை3வதேஷு ஸமந்த்ரகேஷு சதுர்விதா4யுதே4ஷு யேஷாமதி4கார: க்ஷத்ரியகுமாராணாம்' தத3னுயாயினாம்' ச, தே ஸர்வே சதுர்விதா4: பதா3திரத2க3ஜதுரகா3ரூடா4 இதி |

தீ3க்ஷாபி4ஷேகஶகுனமங்க3லகரணாதி3கம்' ச ஸர்வமபி ப்ரத2மே பாதே3 நிரூபிதம் | ஸர்வேஷாம்' ஶஸ்த்ரவிஶேஷாணாமாசார்யஸ்ய ச லக்ஷணபூர்வகம்' ஸங்க்3ரஹணப்ரகாரோ த3ர்ஶிதோ த்3விதீயபாதே3|. கு3ருஸம்ப்ரதா3யஸித்3தா4னாம்' ஶஸ்த்ரவிஶேஷாணாம்' புன: புனரப்4யாஸோ மந்த்ரதே3வதாஸித்3தி4கரணமபி நிரூபிதம்' த்ரு'தீயபாதே3 | ஏவம்' தே3வதார்சனாம்யாஸாதி3பி4: ஸித்3தா4நாமஸ்த்ரவிஶேஷாணாம்' ப்ரயோக3ஶ்சதுர்த2பாதே3 நிரூபித: | க்ஷத்ரியாணாம்' ஸ்வத4ர்மயுத்3தா4சரணம்' து3ஷ்டஸ்ய த3ண்ட3ஶ்சோராதி3ப்4ய: ப்ரஜாபாலனம்' ச த4னுர்வேத3ஸ்ய ப்ரயோஜனம் | ஏவம்' ச ப்3ரஹ்மப்ரஜாபத்யாதி3க்ரமேண விஶ்வாமித்ரப்ரணீதம்' த4னுர்வேத3ஶாஸ்த்ரம் ||

தனுர் வேதம் நான்கு பாகங்களை உடையது. இதைத் தொகுத்தவர் விஸ்வாமித்ரர் . முதல் பகுதி தீ3க்ஷா பாதம், இரண்டாவது ஸங்க்ரஹபாதம், மூன்றாவது ஸித்திபாதம், நாலாவது பிரயோகபாதம். முதல் பாதத்தில் வில்லின் லக்ஷனம், அதைக் கையாளும் அதிகாரிக்குரிய தகுதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வழக்கத்தில் தநுஹு என்ற சொல் வில்லைக் குறித்தாலும், அது மற்ற ஆயுதங்களையும் (தநுர் வேதத்தில்) குறிப்பிடுகிறது. அவை நான்கு வகைப்படும். 1) முக்தம்முக்தம், 2) முக்தாமுக்தம், 3) யந்த்ர முக்தம் மற்றும் 4) முக்தம் சக்ரம் முதலியன. ஒரு முறையே பயன்படுத்தப்படுகின்ற வாள் முதலியன ஒருமுறைக்கு மேல் பயன்படுபவை.,ஈட்டி மற்றும் அதுபோன்ற ஆயுதங்கள் ஒருமுறை அல்லது பலமுறை பயன்படுத்தலாம். அம்பு முதலிய யந்த்ரங்கள் மூலம் செலுத்தப்படும் பொழுது மீண்டும் பயன் படுத்த முடியாது. ஒரு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதங்களை 'அஸ்த்ரம்' என்றழைப்பார்கள். பலமுறை பயன்படுத்தப்படுவதை ஶஸ்த்ரம் என்று குறிப்பிடுவர். அவை பல வகைப்படும். அவை ப்ரஹ்ம, வைஷ்ணவ, பாஶுபத, ப்ரஜாபத்யா, அக்னேய முதலியன. க்ஷத்ரிய குமாரர்களும், அவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அவர்களுடைய தெய்வீக சக்திகளும் இந்த நால்வகை ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தலாம். மந்த்ரங்களுடன் இவை பிரயோகிக்கப் படுகின்றன. இவற்றைப் பயன்

படுத்துகிறவர்கள், காலாட்படை, ரதங்களைப் பயன்படுத்துகிறவர்கள், யானை மீது அமர்ந்திருப்பவர்கள், குதுரை மீது செல்கிறவர்கள் ஆகிய நான்கு பிரிவினர்.

முதல் பாதத்தில் தீக்ஷை, அபிஷேகம், சகுனம், மங்கப் பாரார்த்தனை முதலியன பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது பாதத்தில் அணைத்து வகை ஆயுதங்கள், அவற்றின் இயல்புகள் அதைப் பயன்படுத்தக் கற்றுக் கொள்வதற்குத் தேவைப்படும் ஆசார்யா அவருடைய குணங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது பாதத்தில் குரு மூலம் கற்ற வித்தையை மீண்டும் மீண்டும் பயிற்சி செய்வது , மந்த்ரங்களின் ஸித்தி அவற்றுற்குரிய தேவைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. தேவதைகளைத் திரும்பத் திரும்ப பூஜித்து ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தும் முறை நாலாவது பாதத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனுர் வேதத்தின் நோக்கம் க்ஷத்ரியர்களின் கடமையாகிய போர்புரிதல், தவறு செய்கிறவர்களைத் தண்டிப்பதும், திருடர்கள் முதலியோரிடமிருந்து மக்களைக் காப்பது பற்றிக் கூறுவதாகும். இது தனுர் வேதத்தின் பிரயோஜனமாகும். இந்த தனுர் வேதத்தைத் தொகுத்தவர் விஸ்வாமித்ரர், ப்ரஹ்ம ப்ரஜாபதி மற்றும் சிலர்.

एवं गान्धर्ववेदशास्त्रं भगवता भरतेन प्रणीतम् । गीतवाद्यनृत्तभेदेन बहुविधोऽर्थः । देवताराधननिर्विकल्पकसमाध्यादिसिद्धिश्च गान्धर्ववेदस्य प्रयोजनम् ।

ஏவம்’ கா³ந்த⁴ர்வவேத³ஶாஸ்த்ரம்’ ப⁴க³வதா ப⁴ரதேன ப்ரணீதம் । கீ³தவாத்³யந்ரு’த்தபே⁴தே³ன ப³ஹுவிதோ⁴(அ)ர்த²: . தே³வதாராத⁴னநிர் - விகல்பகஸமாத்⁴யாதி³ஸித்³தி⁴ஶ்ச கா³ந்த⁴ர்வவேத³ஸ்ய ப்ரயோஜனம் ।

கந்தர்வவேத ஶாஸ்த்ரம் பகவான் பரதரால் விளக்கப்பட்டது. கீதம், வாத்யக் கருவிகள், நடனம் முதலியன இதன் அங்கங்களாகும். தேவதைகள், ஆராதனை, நிர்விகல்பஸமாதி முதலியன இதன் பிரயோஜனங்களாகும்

एवमर्थशास्त्रं च बहुविधम् । नीतिशास्त्रमश्वशास्त्रं शिल्पशास्त्रं सूपकारशास्त्रं चतुःषष्टिकलाशास्त्रं चेति । नानामुनिभिः प्रणीतं तत्सर्वम् । अस्य च सर्वस्य लौकिकवत्प्रयोजनभेदो द्रष्टव्यः ॥

एवमष्टादश विद्यास्त्रयीशब्देनोक्ताः ; अन्यथा न्यूनताप्रसङ्गात् ॥

ஏவமர்த²ஶாஸ்த்ரம்’ ச ப³ஹுவித⁴ம் । நீதிஶாஸ்த்ரமஶ்வஶாஸ்த்ரம்’ ஶில்பஶாஸ்த்ரம்’ ஸூபகாரஶாஸ்த்ரம்’ சது:ஷஷ்டிகலாஶாஸ்த்ரம்’ சேதி । நாநாமுனிபி⁴: ப்ரணீதம்’ தத்ஸர்வம் । அஸ்ய ச ஸர்வஸ்ய லௌகிகவத்ப்ரயோஜனபே⁴தோ³ த்³ரஷ்டவ்ய: ॥

ஏவமஷ்டாத³ஶ வித்³யாஸ்த்ரயீஶப்³தே³னோக்தா: ; அன்யதா² ந்யூனதாப்ரஸங்கா³த் ||

அர்த்த ஶாஸ்த்ரம் பலவகையாக உள்ளது.— நீதி ஶாஸ்த்ரம், குதிரைகள் பற்றிய ஶாஸ்த்ரம், ஶில்ப ஶாஸ்த்ரம், சுபகார ஶாஸ்த்ரம் மற்றும் 64 கலைகளைப் பற்றிய ஶாஸ்த்ரம். இவற்றைப் பல முனிவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். இவை லௌகீகப் பயன்பாட்டிற்காகும்.

த்ரயி என்ற சொல் இவ்வாறு பதினெட்டு வித்யைகளையும் உள்ளடக்குகிறது. இல்லையென்றால் எண்ணிக்கையில் குறையக்கூடும்

तथा सांख्यशास्त्रं भगवता कपिलेन प्रणीतम् । 'अथ त्रिविधदुःखात्यन्तनिवृत्तिरत्यन्तपुरुषार्थः' इत्यादि षडध्याय्यात्मकम् । तत्र प्रथमेऽध्याये विषया निरूपिताः । द्वितीयेऽध्याये प्रधानकार्याणि । तृतीयेऽध्याये विष्येभ्यो वैराग्यम् । चतुर्थेऽध्याये विरक्तानां पिङ्गलाकुरवादीनामाख्यायिकाः । पञ्चमेऽध्याये परपक्षनिर्णयः । षष्ठे सर्वार्थसंक्षेपः । प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानं सांख्यशास्त्रस्य प्रयोजनम् ||

ததா² ஸாங்க்²யஶாஸ்த்ரம்’ ப⁴க³வதா கபிலேன ப்ரணீதம் | 'அத² த்ரிவித⁴து³:கா²த்யந்தநிவ்ரு’த்திரத்யந்தபுருஷார்த²:' இத்யாதி³ ஷட³த்⁴யாய்யாத்மகம் | தத்ர ப்ரத²மே(அ)த்⁴யாயே விஷயா நிரூபிதா: | த்³விதீயே(அ)த்⁴யாயே ப்ரதா⁴னகார்யாணி | த்ரு’தீயே(அ)த்⁴யாயே விஷ்யேப்⁴யோ வைராக்³யம் | சதுர்தே²(அ)த்⁴யாயே விரக்தானாம்’ பிங்க³லாகுரவாதீ³நாமாக்²யாயிகா: | பஞ்சமே(அ)த்⁴யாயே பரபக்ஷநிர்ணய: | ஷஷ்டே² ஸர்வார்த²ஸங்க்ஷேப: . ப்ரக்ரு’திபுருஷவிவேகஜ்ஞானம்’ ஸாங்க்²யஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜனம் ||

பகவான் கபிலரால் தொகுக்கப்பட்ட ஸாங்க்ய ஶாஸ்த்ரம் ஆறு அத்யாயங்கள் உடையது. “மனிதனின் இறுதி லக்ஷியம் மூன்று விதமான துயரங்களை நீக்குவதுதான்” என்று இது தொடங்குகிறது. முதல் அத்யாயத்தில் புலன் விஷயங்களைப் பற்றி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது அத்யாயத்தில் பிரதானகார்யம், மூன்றாவது அத்யாயத்தில் புலனுக்குரிய பொருட்களின் மீது வைராக்யம், நான்காவது அத்யாயத்தில் பற்றுத் துறந்தவர்களின் கதைகள் எடுத்துக் காட்டாக பிங்கலா, குரவர் மற்றும் முள்ளோரின் கதைகள், ஐந்தாவது அத்யாயத்தில் மாற்றுக் கருத்துடையோரின் கருத்துக்களின் நிர்ணயம் ஆகியவை விஷயங்களாக உள்ளன. ஆறாவது அத்யாயத்தில் இந்த விஷயங்களின் சுருக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. ஸாங்க்ய ஶாஸ்த்ரத்தின் நோக்கம் ப்ரக்ருதி புருஷ விவேக ஞானமாகும்.

तथा योगशास्त्रं भगवता पतञ्जलिना प्रणीतम् ‘अथ योगानुशासनम्’ इत्यादि पादचतुष्टयात्मकम् । तत्र प्रथमपादे चित्तवृत्तिनिरोधात्मकः समाधिरभ्यासवैराग्यरूपं च तत्साधनं निरूपितम् । द्वितीये पादे विक्षिप्तचित्तस्यापि समाधिसिद्ध्यर्थं यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधार - णाध्यानसमाधयोऽष्टावङ्गानि निरूपितानि । तृतीये पादे योगिविभूतयः । चतुर्थपादे कैवल्यमिति । तस्य च विजातीयप्रत्ययनिरोधद्वारेण निदिध्यासनसिद्धिः प्रयोजनम् ||

ததா² யோக³ஶாஸ்த்ரம்’ ப⁴க³வதா பதஞ்ஜலினா ப்ரணீதம் ‘அத² யோகா³நுஶாஸனம்’ இத்யாதி³ பாத³சதுஷ்டயாத்மகம் । தத்ர ப்ரத²மபாதே³ சித்தவ்ரு’த்திநிரோதா⁴த்மக: ஸமாதி⁴ரப்⁴யாஸவைராக்³யரூபம்’ ச தத்ஸாத⁴னம்’ நிரூபிதம் । த்³விதீயே பாதே³ விக்ஷிப்தசித்தஸ்யாபி ஸமாதி⁴ஸித்³த்⁴யர்த²ம்’ யமநியமாஸனப்ராணாயாமப்ரத்யாஹா ரதா⁴ரணாத்⁴யானஸமாத⁴யோ(அ)ஷ்டாவங்கா³னி நிரூபிதானி । த்ரு’தீயே பாதே³ யோகி³விபூ⁴தய: । சதுர்த²பாதே³ கைவல்யமிதி । தஸ்ய ச விஜாதீயப்ரத்யயநிரோத⁴த்³வாரேண நிதி³த்⁴யாஸனஸித்³தி⁴: ப்ரயோஜனம் ||

நான்கு பாதங்களையுடையதும் ‘அத² யோகா³நுஶாஸனம்’ என்று தொடங்குவதுமான யாக ஶாஸ்த்ரம் பகவான் பதஞ்சலியால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் அத்யாயத்தில் ஸ்மித் எனப்படும் சித்த வ்ருத்தி நிரோதகம், அதை அடையச் செய்ய வேண்டிய அப்யாஸம் , வைராக்ய ரூபம் முதலியன விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அலைபாயும் மனது கூட ஸமாதி அடைய எட்டு அங்கங்களான யம, நியம், ஆஸன, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, தாரணா, த்யான மற்றும் ஸமாதி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது பாதத்தில் யோகசக்தியும் நான்காவது பாதத்தில் கைவல்யம் அல்லது பூரண விடுதலை விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பலவகையாக உள்ள எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்தி நிதித்யாஸனம் செய்வதற்குகந்த நிலையை அடைவதே இதன் நோக்கம்.

तथा पशुपतिमतं पाशुपतं शास्त्रं पशुपतिना पशुपाशविमोक्षणाय 'अथातः पाशुपतं योगविधिं व्याख्यास्याम:' इत्यादि पञ्चाध्यायं विरचितम्। तत्राध्यायपञ्चकेनापि कार्यरूपो जीवः पशुः कारणं पतिरीश्वरः ; योगः पशुपतौ चित्तसमाधानम्, विधिर्भस्मना त्रिषवणस्नानादिर्निरूपितः; दुःखान्तसंज्ञो मोक्षश्च प्रयोजनम् । एत एव कार्यकारणयोगविधिदुःखान्ता इत्याख्यायन्ते ।

ததா² பஶுபதிமதம்’ பாஶுபதம்’ ஶாஸ்த்ரம்’ பஶுபதினா பஶுபாஶவிமோக்ஷணாய 'அதா²த: பாஶுபதம் யோக³விதி⁴ம் வ்யாக்²யாஸ்யாம:' இத்யாதி³ பஞ்சாத்⁴யாயம்’ விரசிதம்| தத்ராத்⁴யாயபஞ்சகேனாபி கார்யரூபோ ஜீவ: பஶு: காரணம்’ பதிரீஶ்வர: ;

யோக³: பஶுபதௌ சித்தஸமாதா⁴னம், விதி⁴ர்ப⁴ஸ்மனா த்ரிஷவணஸ்னாநாதி³ர்நிரூபித:; து³:கா²ந்தஸஞ்ஜ்ஞோ மோக்ஷஶ்ச ப்ரயோஜனம் | ஏத ஏவ கார்யகாரணயோக³விதி⁴து³:கா²ந்தா இத்யாக்²யாயந்தே |

பஶுபத ஶாஸ்த்ரம் ஐந்து அத்யாயங்களைக் கொண்டது . 'அதா²த: பாஶுபதம் யோக³விதி⁴ம் வ்யாக்²யாஸ்யாம:' என்று தொடங்குகிறது. இப்பொழுது , ஆகவே நாம் பஶுபதயோகம் பற்றி விளக்குவோம். இது பஶுபதியால், பஶுக்களை (மனிதர்கள்) பந்தத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக தொகுக்கப்பட்டது. இதன் ஐந்து அத்யாயங்களிலும் காரியம், பஶு எனப்படும் ஜீவன் , காரணம், பதியாக உள்ள இறைவன் , பஶுபதிமேல் மனதை நிலைநிறுத்தும் யோகா, தினசரி மூன்று வேளைகளிலும் நீராடவேண்டும் முதலிய விதிகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இதன் நோக்கம் எல்லாதுக்கங்களுக்கும் முடிவான மோக்ஷம் தான். இதைத்தான் 'கார்யகாரணயோக³விதி⁴து³:கா²ந்தா, எனப்படும்.

एवं वैष्णवं नारदादिभिः कृतं पञ्चरात्रम् । तत्र वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाश्चत्वारः पदार्था निरूपिताः । भगवान्वासुदेवः सर्वकारणं परमेश्वरः । तस्मादुत्पद्यते संकर्षणाख्यो जीवः । तस्मान्मनः प्रद्युम्नः । तस्मादनिरुद्दोऽहंकारः । सर्वे चैते भगवतो वासुदेवस्यैवांशभूतास्तदभिन्ना एवेति भगवतो वासुदेवस्य मनोवाक्कायवृत्तिभिराराधनं कृत्वा कृतकृत्यो भवतीत्यादि च निरूपितम् ||

ஏவம்' வைஷ்ணவம்' நாரதா³தி³பி⁴: க்ரு'தம்' பஞ்சராத்ரம் | தத்ர வாஸுதே³வஸங்கர்ஷணப்ரத்³யும்னாநிருத்³தா⁴ஶ்சத்வார: பதா³ர்தா² நிரூபிதா: | ப⁴க³வான்வாஸுதே³வ: ஸர்வகாரணம்' பரமேஶ்வர: | தஸ்மாது³த்பத்³யதே ஸங்கர்ஷணாக்²யோ ஜீவ: | தஸ்மான்மன: ப்ரத்³யும்ன: | தஸ்மாத³நிருத்³தோ³(அ)ஹங்கார: | ஸர்வே சைதே ப⁴க³வதோ வாஸுதே³வஸ்யைவாம்'ஶபூ⁴தாஸ்தத³பி⁴ன்னா ஏவேதி ப⁴க³வதோ வாஸுதே³வஸ்ய மனோவாக்காயவ்ரு'த்திபி⁴ராராத⁴னம்' க்ரு'த்வா க்ரு'தக்ரு'த்யோ ப⁴வதீத்யாதி³ ச நிரூபிதம் ||

பஞ்சராத்ரம் என்பது வைஷ்ணவ ஶாஸ்த்ரத்தை தொகுத்தவர்கள் நாரதர் மற்றும் சிலர் . இதில் வாம தேவர், ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்யும்னர், மற்றும் அநிருத்தா பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. பகவான் வாமதேவர் ஸர்வ காரணமாக உள்ள பரமேஶ்வரன். அவரிடமிருந்துதான் ஸங்கர்ஷணர் என்ற ஜீவன் வெளிப்படுகிறான். அவனிடமிருந்து ப்ரத்யும்ன என்ற மனம் வெளிப்படுகிறது. அநிருத்தா என்ற அஹங்காரம் வெளிப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் பரமேஷ்வரன் வாசுதேவனின் பக்தி அவதாரம் தான். அவை அவருக்கு

வேறானவை அல்ல. எனவே, மனம், சொல், உடல் மூன்றையும் பகவான் வாசுதேவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதால் ஒருவர் நிறைவடைகிறார் என்று கூறப்படுகிறது.

तदेवं दर्शितः प्रस्थानभेदः । सर्वेषां च संक्षेपेण त्रिविध एव प्रस्थानभेदः । तत्रारम्भवादः एकः ; परिणामवादो द्वितीयः ; विवर्तवादस्तृतीयः । पार्थिवाप्यतैजसवायवीयाश्चतुर्विधाः परमाणवो द्वव्यणुकादिक्रमेण ब्रह्माण्डपर्यन्तं जगदारभन्ते । असदेव कार्यं कारकव्यपारादुत्पद्यते इति प्रथमस्तार्किकाणां मीमांसकानां च । सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकं प्रधानमेव महदहंकारादिक्रमेण जगदाकारेण परिणमते, पूर्वमपि सूक्ष्मरूपेण सदेव कार्यं कारणव्यापारेणाभिव्यज्यत इति द्वितीयः पक्षः सांख्ययोगपातञ्जलपाशुपतानाम्। ब्रह्मणः परिणामो जगदिति वैष्णवानाम् | स्वप्रकाशपरमानन्दाद्वितीयं ब्रह्म स्वमायावशान्मिथ्यैव जगदाकारेण कल्पत इति तृतीयः पक्षो ब्रह्मवादिनाम्। सर्वेषां प्रस्थानकर्तॄणां मुनीनां विवर्तवादपर्यवसानेनाद्वितीये परमेश्वरे प्रतिपाद्ये तात्पर्यम्। न हि ते मुनयो भ्रान्ताः, सर्वज्ञत्वात्तेषाम् ।। किं तु बहिर्विषयप्रवणानामापाततः पुरुषार्थे प्रवेशो न संभवतीति नास्तिक्यवारणाय तैः प्रकारभेदाः प्रदर्शिताः। तत्र तेषां तात्पर्यमबुद्ध्वा वेदविरुद्धेऽप्यर्थे तात्पर्यमुत्प्रेक्षमाणास्तन्मतमेवोपादेयत्वेन गृह्णन्तो जना नानापथजुषो भवन्तीति सर्वमनद्यम् ||

इति श्रीमधुसूदनसरस्वतीविरचित :

प्रस्थानभेदः संपूर्णः ||

ததே³வம்’ த³ர்ஶித: ப்ரஸ்தா²னபே⁴த³: | ஸர்வேஷாம்’ ச ஸங்க்ஷேபேண த்ரிவித⁴ ஏவ ப்ரஸ்தா²னபே⁴த³: | தத்ராரம்ப⁴வாத³: ஏக: ; பரிணாமவாதோ³ த்³வித்ீய: ; விவர்தவாத³ஸ்த்ரு’தீய: | பார்தி²வாப்யதைஜஸவாய - வீயாஶ்சதுர்விதா⁴: பரமாணவோ த்³வவ்யணுகாதி³க்ரமேண ப்³ரஹ்மாண்ட³பர்யந்தம்’ ஜக³தா³ரப⁴ந்தே | அஸதே³வ கார்யம்’ காரகவ்யபாராது³த்பத்³யதே இதி ப்ரத²மஸ்தார்கிகாணாம்’ மீமாம்’ஸகானாம்’ ச | ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு³ணாத்மகம்’ ப்ரதா⁴னமேவ மஹத³ஹங்காராதி³க்ரமேண ஜக³தா³காரேண பரிணமதே, பூர்வமபி ஸூக்ஷ்மரூபேண ஸதே³வ கார்யம்’ காரணவ்யாபாரேணாபி⁴வ்யஜ்யத இதி த்³விதீய: பக்ஷ: ஸாங்க்²யயோக³பாதஞ்ஜலபாஶுபதானாம்| ப்³ரஹ்மண: பரிணாமோ ஜக³தி³தி வைஷ்ணவானாம் | ஸ்வப்ரகாஶபரமானந்தா³த்³விதீயம்’ ப்³ரஹ்ம ஸ்வமாயாவஶான்மித்²யைவ ஜக³தா³காரேண கல்பத இதி த்ரு’தீய: பக்ஷோ ப்³ரஹ்மவாதி³னாம்| ஸர்வேஷாம்’ ப்ரஸ்தா²னகர்த்ரூ’ணாம்’ முனீனாம்’ விவர்தவாத³பர்யவ - ஸானேனாத்³விதீயே பரமேஶ்வரே ப்ரதிபாத்³யே தாத்பர்யம். ந ஹி தே முனயோ ப்⁴ராந்தா:, ஸர்வஜ்ஞத்வாத்தேஷாம் .| கிம்’ து ப³ஹிர்விஷயப்ரவணாநாமாபாதத: புருஷார்தே² ப்ரவேஶோ ந ஸம்ப⁴வதீதி நாஸ்திக்யவாரணாய தை: ப்ரகாரபே⁴தா³: ப்ரத³ர்ஶிதா:. தத்ர தேஷாம்’ தாத்பர்யமபு³த்³த்⁴வா வேத³விருத்³தே⁴(அ)ப்யர்தே² தாத்பர்யமுத்ப்ரேக்ஷமா - ணாஸ்தன்மதமேவோபாதே³யத்வேன க்³ரு’ஹ்ணந்தோ ஜனா நானா பத²ஜுஷோ

ப⁴வந்தீதி ஸர்வமனத்³யம் ||

இதி ஶ்ரீமது⁴ஸூத³னஸரஸ்வதீவிரசித : ப்ரஸ்தா²னபே⁴த³: ஸம்பூர்ண: ||

இவ்வாறு வெவ்வேறான ப்ரஸ்தானங்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை அனைத்தையும் சேர்த்து மூன்று ப்ரஸ்தானங்களாக சுருக்கிவிடலாம்—- ஆரம்பவாத, பரிணாமவாத, மற்றும் விவர்த்தவாத. பூமி, நீர், அக்னி மற்றும் வாயு ஆகிய நான்கு பரமானுக்களும் இரண்டிரண்டு அணுக்களாகச்சேர்ந்து பின்னர் இந்தப் பிரம்மாண்ட - மாக மாறுகின்றன. முன்னர் இல்லாதது தோற்றத்திற்கு வருகிறது. இது காரணத்தின் செயலாகும் . தார்க்கர்கள் மற்றும் மீமாஸகாரர்களின் முதல் ப்ரஸ்தானம் (ஆரம்பவாதம்). மூன்று குணங்களான ஸத்யம் , ரஜஸ் மற்றும் தமஸா ஆன ப்ரதாணம். மஹத், அஹம்காரம் முதலியவனவாக மாறுகின்றன. இறுதியில் இது ஜகத்தாக உருவாகிறது. இதற்கு முன்னரே சூஷ்ம வடிவில் உள்ள காரியம் காரணத்தின் செயலால் வெளிப்படுகிறது. இது இரண்டாவது ப்ரஸ்தானம் (பரிணாம வாத). இது ஸாங்க்யா, பதஞ்சலியோக மற்றும் பஶுபத வாதக் கொள்கையாகும். வைஷ்ணவர்கள் ப்ரஹ்மனின் பரிணாமம் தான் ஜகத் என்று கூறுகிறார்கள். மூன்றாவது பார்வை ப்ரஹ்மவாதிகளுடையது. இதன்படி, ஸ்வப்பிரகாசமாக உள்ள, அத்வைத ப்ரஹ்மன், பேராநந்தமாக உள்ள ப்ரஹ்மன். அதனுடைய மாயையால் இந்த பிரபஞ்சம் இருப்பதுபோல் தோற்றமளிக்கிறது. ப்ரஸ்தானங்களை விளக்கும் அனைத்து முனிவர்களின் கருத்துக்களும் விகர்த்தவாதமாக முடிவடைகிறது. அதனுடைய இறுதியான நோக்கம் இரண்டற்ற உயர்ந்த இருப்புதான். எல்லா ப்ரஸ்தானங்களின் விஷயம் இதுதான். அந்த முனிவர்கள் தவறான கருத்துக்களை கொண்டவர்கள் அல்ல. அவர்கள் ஸர்வஞ்ஞாநிகள். (அவர்கள் இறுதியான உண்மையை அறிந்தவர்கள்) லௌகீக விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொண்ட மக்களின் மனதை மிக உயர்ந்த லக்ஷியத்தை நோக்கித் திருப்ப முடியாது என்பதிலும், லௌகீகத்தில் மூழ்கிவிடாமலும் இருப்பதற்காக, மக்களின் பல்வேறு நிலையில் உள்ளவர்களின் சக்திக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு பலவகையான உபாயங்களை முனிவர்கள் போதித்தார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான நோக்கத்தை அறிந்து கொள்ளாமல், அவர்கள் வேதங்கள் கூறும் விஷயத்திற்கு முரணாகக் கூறுகிறார்கள் என்றும் கருதிகிறவர்கள் அவற்றை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் பல்வேறு மார்க்கங்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இவ்வாறாக அனைத்தும் தெளிவாகிறது.

Our Website :

Our You Tube :

Our Mail ID : Info@voiceofjagadguru.com

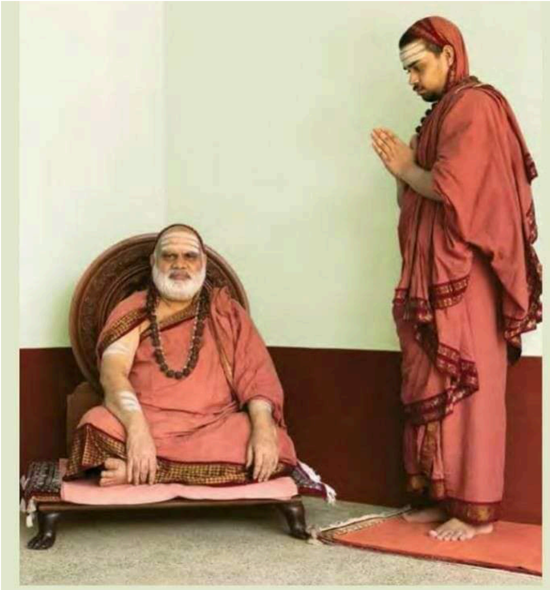

Jagadguru Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Svāmin paying obeisance to Jagadguru Śrī Bhāratī Tīrtha Mahāsvāmin

Editorial Board		
Sri P A Murali	Hon' Advisor	Administrator & CEO, Sri Sringeri Mutt & It's Properties, Sringerī
Sri S N Krishnamurthy	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri Tangirala Shiva Kumara Sharma	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
PujyaSri Swami Guruparananda	Hon' Editor	Founder Poornalaya, Chennai and Mentor Sri Swami Chidbhavananda Ashram, Vedapuri, Teni
Sri B Vijay Anand	Web Director	Coimbatore
Smt. B Srimathi Veeramani	Web.Asst Director & Chief Editor	Tirunelveli